REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

OCTOBER 4th, 1963 — No. 615 — 19th YEAR OF PUBLICATION

Missen wij iets?

Voor wie pessimistisch van aard is, geeft de rede, die de Amerikaanse President Kennedy voor de algemene vergadering van de Verènigde Naties op 20 september j.l. heeft uitgesproken, verschillende punten van hoop. Mr. Kennedy begon uiteen te zetten, dat de toestand van nu veel hoopvoller is dan die van twee jaar geleden. En hij deed een greep: de druk op West Berlijn blijkt tijdelijk te zijn verlicht. Politieke eenheid in de Kongo is grotendeels hersteld. Een neutrale coalitie in Laos, hoewel nog moeilijk, begint vastere vormen aan te nemen. De onkreukbaarheid van het secretariaat van de Verenigde Naties is opnieuw gebleken. En tenslotte is voor het eerst in zeventien jaar een veelbetekenende stap gezet op de weg naar de beteugeling van de "race" in atoombewapening.

Vooral dit laatste. De "test-ban-treaty", die werd aangegaan door de Verenigde Staten van Amerika, Engeland en Rusland is thans door bijna honderd andere landen getekend en is toegejuicht door mensen in alle delen van de wereld.

Zo beziet de amerikaanse President de internationale toestand en men kan gevoegelijk aanemen, dat hij daarin de gedachten van de gemiddelde Amerikaan vertolkt. Daarnaast kan men ook nog wijzen op enige lichtpunten in eigen land, die ons een hart onder de riem steken. Zoals bijvoorbeeld dat gigantische contract voor het leveren van canadese tarwe aan Rusland. Of de vooruitzichten van een verminderde winter-werkloosheid, dank zij de verkoop van de westerse tarwe en alles wat daarmede verband houdt. Of de pensioen-regeling, die momenteel voor het canadese volk wordt klaargemaakt. Of het feit, dat de huidige canadese regering nu reeds verscheidene moties van wantrouwen heeft overleefd en men zou kunnen spreken van een betrekkelijke politieke rust.

Afgaande op de gebeurtenissen van de laatste weken, valt het moeilijk te ontkennen, dat Canada en de Verenigde Staten één lijn trekken. Onze zuiderburen zijn er in geslaagd op goede voet met Rusland te komen in het "test-ban" verdrag. En Canada heeft vriendelijke blikken naar de Rus geworpen omdat het zoveel graan naar het oosten kwijt kan. In dit laatste zit natuurlijk geldelijk voordeel, maar het duidt toch ook op een goede verstandhouding. Inmiddels volgen we de berichten wel, die ons zo af en toe bereiken over de toenemende spanning tussen Rusland en China. Heimelijk of openlijk wrijven wij de handen ineen. Dat gaat goed zo, laten die twee reuzen elkaar maar in de haren vliegen. Dat kan het communisme geen goed doen en wij blijven mooi buiten schot.

Tot zover kan niemand ons ervan betichten, dat wij de berichten verdraaien. Dit zijn de dingen die wij in de een of andere vorm dagelijks horen. Er is hoegenaamd geen overdrijving bij.

En toch — er mag dan geen overdrijving bij zijn, maar er mist hier wel iets in de redevoering van President Kennedy. Daarover te spreken is vrij gemakkelijk. Indien wij echter menen het recht te hebben op een gemis in de rede van Mr. Kennedy te ontdekken, dan moeten wij tevens iets zoeken bij onszelf. Met andere woorden, dan moeten wij beginnen te vragen of er misschien ook iets bij ons gemist wordt. Bij de Kerk, dat zijn de kerkmensen. Als wij de woorden lezen van de amerikaanse president en als wij de berichten van het wereldnieuws lezen, dan komt er een zekere rust over ons. De spanningen verminderen en de economische toestanden verbeteren,— wat kan een mens meer wensen,

God? Wie spreekt er over God? In de vergaderingen van de Verenigde Naties wordt van Hem niet gesproken en in de economische raadkamers wordt Zijn leiding niet gevraagd of gewenst. Neen, maar wie spreekt er over God in de kerk? Die vraag is niet zo vreemd als zij lijkt. Men zou zeggen, dat wij in de kerk toch niets anders doen dan over God spreken. Toch is dit nu juist de grote vraag. Wij spreken in de kerk, zélfs in de kerk, veelal over onszelf. Over onze verhouding tot God, over Gods hulp en zorg in ons leven, en wij zouden niet durven zeggen, dat dit niet heel nodig en nuttig is.

Maar verder? U moet ons maar toestaan, dat wij het even heel gewoon zeggen. De Here Jezus heeft Zich een gemeente vergaderd in deze wereld, want in die gemeente moet de kracht van Zijn opstanding tot uiting komen en in die gemeente wordt de wéreld gered. Die gemeente moet dus wel helemaal aan de kant van de Heiland staan, volkomen één met Hem zijn, Zijn Woord spreken. En als de grootmachten der wereld in een vergadering samenkomen en afspreken, dat zij de vrede zullen bestendigen op de aarde, dat zij een einde zullen maken aan de ellende en dat zij de broederschap onder de volken zullen grondvesten, zonder dat ook maar één keer de naam van God wordt genoemd of dat er naar die Naam wordt verwezen, dan zou althans die gemeente van Jezus zich moeten laten horen. Zij zou beleefd en met erkenning van het gezag, maar ook met haar eigen gezag die groten der aarde moeten vertellen, dat dit alles buiten God om niet te vinden is. Wij kunnen wel spreken over de liefde tot de medemens, die iedere Christen eigen moet zijn, maar die gemeente van Christenen laat rustig de gehele wereld achter een waandenkbeeld van vrede aanlopen, zonder die wereld te waarschuwen. Is er in onze dagen een roep van de kerk tot de wereld — tot de wereldmachten, tot de wereldpolitici? God ziet uit de hemel wat er gaat gebeuren onder ons en met de wereld. Hij ziet door de coalitie van demokratie en communisme heen en kan er Zichzelf niet in vinden. En als er iets is, dat daar eveneens doorheen zou moeten zien, dan is het de Kerk. (Het woord "kerk" betekent toch: wat des Heren is?) Maar die kerk heeft alleen maar een boodschap voor de individuele mens.

Men moet ons nu niet verkeerd uitleggen. Wij zeggen niet, dat de Kerk geen woord, geen verlossend woord voor de individuele mens heeft. Maar de Kerk heeft eveneens het verlossende en tegelijkertijd het veroordelende woord voor de wereld. Maar *dit* woord wordt niet of nagenoeg niet gesproken. Het wordt niet eens binnen de kring van de Kerk gehoord. Als de roep weerklinkt om dat Woord van God tot gelding te brengen op het sociale terrein, vraagt menigeen: waarom? En als dat gezag van het Woord om erkenning vraagt op het terrein van het onderwijs of op het politieke erf worden er schouders opgehaald. De erkenning van God in de cultuur in het algemeen wordt opgevat als iets dat geforceerd wordt.

Dat ziet God. Dat ziet Hij in de gemeente die Zijn Zoon Zich vergaderd heeft. En Hij luistert naar de stem van die gemeente, en Hij luistert . . .

Wij moeten niet te vlug zeggen, dat christenen geen stem hebben op het wereldtoneel. Of er naar ons geluisterd wordt, of niet, ontslaat ons niet van onze opdracht. Het feit alleen al, dat wij niet meer verontrust zijn als wij de krant lezen; het feit alleen al, dat het ons niets zegt, wanneer de Verenigde Naties vergaderen en de God van die Naties geen toegang heeft, zou ons reeds ongerust moeten maken. In plaats daarvan zitten wij er eigenlijk heel kalmpjes bij.

Er is een nederlands spreekwoord, dat zegt dat nood bidden leert. Daar zijn wij het allen mee eens. Nood leert bidden, maar als wij nu geen nood zien of ervaren? Bij een oppervlakkige beschouwing van de toestand in de wereld zou men geneigd zijn te zeggen, dat er geen nood is. Dat er dus bijvoorbeeld geen behoefte aan zou bestaan dat de kerken elkaar oproepen tot een ure van gebed. Denkt men er echter goed over na, dan dringt de gedachte zich al meer op, dat wij samen als kerken dringend behoefte hebben om de dorheid in de wereld en de dorheid in eigen kring biddend voor te leggen aan Hem, Die in het grote wereldgebeuren voorbij wordt gezien. Al was het maar één denominatie, die zou aankondigen, dat zij, gegrepen door de nood in de wereld, besluit een bidstond uit te schrijven, opdat het verlossend evangelie mocht doorbreken, dan zou daarvan reeds een duidelijke prediking kunnen uitgaan. Dan zou althans de aandacht worden gevestigd op het feit, dat de wereld in nood is. Of op z'n minst, dan zou er hier en daar worden gevraagd, waaruit die nood dan wel bestaat.

Maar wat moeten wij, wat moet de wereld, als de Kerk zwijgt, als er zelfs niet één denominatie is, die de bazuin laat horen? Of missen ook wij God niet meer in het wereldgebeuren?

Het gebouw ter nagedachtenis aan de Vaders van de Confederatie is naast het Province House in Charlottetown, Prince Edward Island verrezen, waar de confederatie van Canada tot stand werd gebracht. Dit nieuwe gebouw zal volgend jaar in het middelpunt staan van de feestelijkheden ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan van Charlottetown.

DE LES VAN VIET NAM

Het gebeuren in Viet Nam, waar Boeddhisten vervolgd worden door christenen en de wijze waarop de schoonzuster van de president dit voor de Europese televisie verdedigd heeft bracht velen aan het nadenken over de verhouding van overheid en godsdienst.

Over dit vraagstuk maken wij hier enkele opmerkingen.

GODSDIENST ALS INTERN EN ALS EXTERN VERSCHIJNSEL

Velen zien religie als de bewustwording van de band tussen de mens en de Eeuwige. Als zodanig is religie dus een zuiver intern verschijnsel, dat zich onttrekt aan elke inmenging van een buitenstaander. En zelfs geen inquisitie is in staat te verhinderen, dat men zich desnoods door leugens zijn innerlijk wil verbergen.

Maar godsdienst is ook nog iets anders. Hij breekt uit naar buiten en objectiveert zich in zeden, gewoonten, rechtsinstellingen, kunst, wetenschap, taal, onderwijs en zelfs in het uiterlijk. Zegt men niet vaak, dat iemand een echt Rooms, of Gereformeerd gezicht heeft? En merkt men niet terstond, dat het Limburgse land het stempel draagt van een Rooms Katholieke gemeenschap? Verschilt een Protestants ziekenhuis niet van een neutraal of een humanistische school niet van een Rooms Katholieke?

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

Nu is aan de Overheid de hoede van het openbare leven opgedragen. Zodra de godsdienst zich dus objectiveert naar buiten in de maatschappij valt hij voor een groot gedeelte onder de jurisdictie van de Overheid. Dat kan men betreuren, maar het feit ligt er nu eenmaal.

Staande onder een portret van President Ngo Dinh Diem, vertellen twee meisjesstudenten in een persconferentie in Saigon (Vietnam) hoe zij meehielpen om een demonstratie te organiseren in de Gia Long meisjesschool. De regering deelde mede dat vele jonge kinderen betrokken werden in de protestgroepen, die naar men verder meedeelde geïnfiltreerd zijn met agenten van de Viet Cong communisten. Vele duizenden studenten werden in de laatste maanden gearresteerd.

Zoeken wij nu naar de betrekking tussen Overheid en godsdienst, dan gaat het niet over de godsdienst als intern verschijnsel, maar over die objectiveringen in de menselijke samenleving, dus ook in het staatkundige leven.

Dat wist men in de tijd van de Reformatie heel goed. Zo spoedig een land tot de Hervorming over ging, betekende dit niet, dat de bewoners in hun binnenste de godsdienst van Luther of van Calvijn ging belijden, maar dat het hele uiterlijke leven van dat volk brak met de objectivering van het Rooms Katholicisme. De viering van de heiligendagen werd afgeschaft. De plaats van vertegenwoordigers in de regering verdween. En de vele stichtingen van weldadigheid kwamen nu ten goed aan de nieuwe leer. De kerkgebouwen werden dus niet van de Roomsen gestolen, zoals men nog wel eens hoort beweren, maar toebedeeld aan de belijders der "ware religie". De Overheid besliste wat die ware religie was, zoals de Overheid in Nederland in onze dagen bijvoorbeeld betreffende de eigendom van kerkelijke goederen in de geschillen in de Gereformeerde Kerk besliste, welke groep de voortzetting is van de ongedeelde.

Dat was de betekenis van de bepaling van de vrede van Augsburg in 1555: De vorst van het land, zet de godsdienst naar zijn hand. Dat betekent dus niet, dat de regering besliste, wat de onderdanen moesten geloven, maar naar welke godsdienstige regels het openbaar gelaat van de samenleving zou worden bepaald.

En als men eens heel nauwkeurig leest, wat de inhoud is van het zo fel bestreden artikel 36 van de Nederlandse geloofsbelijdenis en men begint met het slot, waarin de leer der Wederdopers verworpen werd, dan ziet men onder de voorbeelden, die daar aangehaald worden juist die objectiveringen van de godsdienst, zoals die door de Wederdopers werd geloochend. Want het Calvinisme heeft altijd tegen over allerlei geestdrijverij geleerd, dat godsdienst niet alleen in het binnenste van de mens besloten is, maar naar buiten breekt en als consequentie staat en maatschappij doortrekt. Men leze er nog maar eens hoofdstuk XX van het vierde boek der Institutie van Calvijn op na en men vergelijke de bewijsplaatsen daar genoemd uit de Heilige Schrift.

GEVOLGTREKKINGEN VOOR DE ZENDING

De prediking van het Christendom moet zich dus niet beperken tot het tot bekering brengen van de enkeling. Dan zou men de christen losscheuren uit zijn eigen stamverband en levenskring en hem reddeloos overleveren aan geestelijk nihilisme of tot het communisme brengen. De gehele maatschappij moet door nieuwe, door christelijke normen worden beheerst. Voortreffelijk is dat in de praktijk gebracht door zending en missie in het voormalige Nederlandse Nieuw Guinea. Onder medewerking van de Overheid werden niet de enkelingen gekerstend, maar de gehele maatschappij omgezet. Dat zag men in het zuiden, bijvoorbeeld in de omgeving van Kepi, zoals dat door de Rooms Katholieken in een streek van koppensnellers is tot stand gebracht, dat zag men in een vergevorderd stadium in het Noorden onder leiding van de Evangelisch Christelijke Kerk. En dat kwam tot uiting in de noodkreet van een drietal Papoea-leiders van deze maand. Zij zagen dat het niet voldoende was, dat de christenen niet door het Indonesisch bewind werd vervolgd. Maar zij zagen hoe die objectiveringen van het christendom te niet gingen. Wij hebben niet de indruk, dat men dit in Nederland voldoende heeft beseft.

Wil men over dit alles een helder betoog lezen, dan kan men zulks al vinden in een rede van Colijn van 5 mei 1910, gehouden voor de Nederlandse zendingsvereniging op de negen en veertigste zendingsdag, waarin heel duidelijk staat, dat in de oosterse gemeenschappen elk optreden van de Overheid, hoe neutraal ook, al invloed heeft op de godsdienst.

(Wordt vervolgd)

More subscribers is a must for the expansion of our paper. Would you lend us a helping hand?

RAPPORT UIT OTTAWA

door Greg. Connolley

President Parliamentary Press Gallery.

(Canadian Scene) — Langzaam maar onafwendbaar ziet Prime Minister Pearson zich geconfronteerd met zijn verkiezingsbelofte, het canadese volk een eigen vlag en volkslied te verschaffen. De heer Pearson had nl. beloofd, dat dit doel, vlag en volkslied, binnen 2 jaar nadat hij aan de regering zou zijn gekomen zou zijn bereikt. Hij heeft nog wel even de tijd, ongeveer twintig maanden, maar dat is toch beangstigend kort voor zulk een gecompliceerde en delicate taak. Wat de heer Pearson heeft gezegd, is, dat wanneer de tijd daarvoor gekomen zal zijn, zijn Kabinet alle feiten en factoren die met de vlag en het volkslied te maken hebben, in overweging zal nemen, dan een besluit te nemen, en dat besluit aan het parlement zal voorleggen. Het feit dat zijn regering een minderheidspositie in het Lagerhuis inneemt, maakt dat de eerste minister wel bijzonder voorzichtig moet zijn wat betreft de tijd en de manier waarop hij dit voorstel gaat indienen.

Zoals de toestand op het ogenblik in Canada is, wil het machtige Quebec niets van de Red Ensign weten, laat staan de Union Jack en verwerpt ze zonder meer "God save the Queen" als nationaal volkslied. In de andere provincies zijn er nog wel die de Union Jack en de "Queen" willen behouden, voornamelijk onder hen die de aloude banden met Groot Brittannië in ere houden. Zo heeft Premier Smallwood van Newfoundland b.v. gezegd, dat, hoe het vraagstuk van de vlag in de rest van Canada ook opgelost wordt, in zijn provincie de Union Jack altijd de eerste plaats zal blijven innemen.

Men veronderstelt echter dat de meerderheid der Canadezen, met uitzondering van Quebec, de voorkeur zal geven aan de Red Ensign als canadese vlag. Opmerkelijk is dat de Canadian Legion, die altijd zo Engels geweest is als het maar kan, thans bezig is een campagne op touw te zetten tot behoud van de Red Ensign.

Wat ons volkslied betreft, schijnt het "O, Canada" steeds meer aan populariteit te winnen. In het grootste deel van Canada is de "Queen" echter nog steeds officieel het voornaamste volkslied. Dat blijkt wel hieruit, dat bij officiële plechtigheden in Ottawa nog steeds de "Queen" de voorkeur krijgt boven "O, Canada". Feitelijk is het zeer eigenaardig, dat bij federale gelegenheden de "Queen" nog steeds de eerste plaats heeft behouden, terwijl de Red Ensign de Union Jack op alle regeringsgebouwen compleet heeft vervangen. Even eigenaardig is het, en wel een bewijs van de verdeeldheid van de opinie in Canada, dat in Ottawa zelf, terwijl de Red Ensign van de top van Parliament Hill wappert, de Ottawa Public School toch nog steeds twee vlaggen laat gebruiken, de Union Jack en Elmer de Safety Elephant vlag, maar geen Red Ensign. Het gebruik van de Red Ensign werd reeds in een Koninklijk Besluit onder de regering van Mackenzie King goedgekeurd. Dit was het soort ontwijkende maatregelen waar de heer King van hield, op deze manier gaf hij deze canadese vlag een zeker aanzien, zonder de britse en franse bevolking te zeer voor het hoofd te stoten.

Maar om nog eens op de omvangrijke taak van de heer Pearson terug te komen, het ligt ons nog vers in het geheugen, hoe enkele jaren geleden een gecombineerde commissie van de senaat en het Lagerhuis het grootste gedeelte van een hete en drukkende zomer in Ottawa heeft besteed om tot overeenstemming te komen over een vlag voor Canada. Letterlijk honderden voorgestelde ontwerpen werden door deze mensen in ogenschouw genomen en bestudeerd. De commissieleden hebben gepraat en overwogen en nagedacht en zijn tenslotte tot het typisch canadese punt gekomen van absoluut niets bereikt te hebben.

Klaarblijkelijk had Prime Minister Mackenzie King gehoopt, dat in de loop der tijd de Red Ensign en "O, Canada" algemeen geaccepteerd zouden worden. Jammer genoeg is dat niet gebeurd, hoofdzakelijk door het ontwaakte nationalisme van Quebec. We kunnen er wel bijna zeker van zijn, dat zonder Quebec de Red Ensign en de Union Jack zonder veel opschudding en haatgevoelens geaccepteerd zouden zijn. Maar wat moeten we beginnen met een Quebec, dat zo onvermurwbaar is in zijn vijandigheid tegenover de Red Ensign, en een "werkelijk canadese vlag" eist. Naar frans-canadese opinie kan de Ensign niet getolereerd worden omdat hij de Red Ensign in zich draagt. We weten natuurlijk niet precies wat voor een vlag de meeste inwoners van Quebec wensen, maar men schijnt iets in gedachten te hebben van een rood en witte vlag, met een groen Maple Leaf in het midden. Met het oog op het vele gepraat over onafhankelijkheid in Quebec en de opmerking dat Quebec een natie op zichzelf is binnen de Confederatie, kan men echter ook een geheel nieuwe houding verwachten. Misschien zal Quebec zeggen, dat het zijn eigen vlag wil hebben en dat het hem niet kan schelen en ze zich er ook niets van zullen aantrekken welke vlag de rest van de Confederatie adopteert.

We kunnen er in ieder geval zeker van zijn, dat Quebec elke vlag die de Union Jack in zich draagt, zal verwerpen als nationale vlag. Op grond daarvan schijnt het dat de Red Ensign verloren heeft. Wat een vreselijke opschudding zou het echter in de rest van het land veroorzaken, als de heer Pearson de afschaffing van de Red Ensign zou aanbevelen om daarvoor in de plaats een vlag, waar ook Quebec het mee eens kan zijn, voor te staan. De Eerste Minister ziet zich tegenover een dilemma geplaatst, dat meer op een nachtmerrie begint te lijken. Wat moet hij ter wereld doen om zijn verkiezingsbelofte na te komen en toch geen ernstige nationale twist te veroorzaken?

Er bestaat een voorstel van de tegenwoordige Secretary of State, John W. Pickersgill, uit de tijd dat hij in de oppositie was, dat Canada verscheidene vlaggen en volksliederen zou hebben. Hij stelde een canadese vlag en volkslied voor, maar daarnaast van vlaggen als de Union Jack en volksliederen als de "Queen" op daarvoor geschikte gelegenheden. De Conservatieven van Quebec noemen de heer Pickersgill dan ook de 4, 5 of 6 vlaggen man. Maar misschien heeft hij nog wel gelijk gehad en zou Canada het beste doen verscheidene vlaggen en volksliederen aan te nemen, waaronder ook een vlag die naar de zin is van Quebec.

Waarom zou U meer betalen?

Levens-verzekering — Automobile-verzekering — Brand-verzekering — Ziekte-verzekering enz. enz. Men wordt soms naar van al die verzekeringen. En toch is het voor de bescherming van U en Uw gezin noodzakelijk deze verzekeringen te hebben. Alle goede dingen kunnen echter ook overdreven worden. Zo zal bijvoorbeeld een levens-verzekering binnen de perken van het inkomen gehouden moeten worden. Een brand-verzekering niet hoger moeten zijn dan de werkelijke waarde van huis of inboedel. Een ziekte-verzekering kan eveneens overdreven worden.

Het is natuurlijk vanzelfsprekend dat iedere inwoner van Ontario zich verzekerd heeft voor ziekenhuiskosten bij de Ontario Hospital Insurance, de enige instantie in Ontario die voor ziekenhuis-kosten kan verzekeren.

Maar de markt biedt zoveel aan op het gebied van de Operatiekosten en Dokters-kosten verzekering, dat men er verward van wordt.

Hier zijn enkele raadgevingen voor het kopen van een dergelijke verzekering.

Allereerst lette men op de uitkeringen welke de verzekering biedt. In veel gevallen is dit sterk overdreven, waarbij zelden voorkomende gevallen worden verzekerd.

Bijvoorbeeld: Ambulance kosten en speciale verpleegsters verzorging zijn geen normale kosten maar uitzonderingen. Niet een ieder gaat naar het ziekenhuis met de ambulance en slechts in zeer ernstige gevallen zijn speciale verpleegsters nodig. Waarom zou U voor deze dingen een hogere premie betalen? Dokters-visites aan huis en spreekuur worden volledig betaald, soms zijn de eerste bezoeken voor rekening van de patient zelf. Hoevaak komt U b ij de dokter en hoevaak komt de dokter bij U aan huis? U betaalt in de meeste gevallen $ 50.00 premie per jaar voor deze extra uitkeringen.

Betaald U nu meer premie omdat U 6 kinderen hebt, dan iemand die 2 kinderen heeft? Al deze dingen zijn waard bestudeerd te worden.

Indien U nu $ 80.00 of $ 100.00 premie per jaar betaald voor Uw gezin, dan wordt het tijd dat U eens inlichtingen vraagt bij de Christian Reformed Church Co-operative Medical and Hospital Society.

Deze verzekering biedt U op zeer voordelige voorwaarden een polis dat U verzekert voor de grote onkosten van Operaties en dergelijke. Met als premie voor een gezin inbegrepen alle kinderen beneden 18 jaar voor $ 84.00 per jaar en voor een alleenstaand persoon voor $ 14.00 per jaar.

Daarnaast biedt deze verzekering U nog een plan, waarbij de dokters-visites in het ziekenhuis en de kosten voor Röntgen foto's worden vergoed voor $ 12.00 per jaar voor een gezin en $ 6.00 per jaar voor een alleenstaand persoon.

Voor volledige inlichtingen stuur onderstaande coupon.

Christian Reformed Church Co-operative
Medical and Hospital Society.
Box 473 — Hamilton, Ontario.

Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings-plan.

Naam: ....

Adres: ....

Alleen voor inwoners van Ontario

"Share in the care for your College"

CALVIN COLLEGE HOUDT DRIVE VOOR VOORTGANG NIEUWBOUW

Calvin College zal de komende weken een "drive" houden ten behoeve van de financiering van een volgende fase in de uitbouw van de College op de Knollcrest Campus, t.w. een auditorium-music-speech building en een physical education building. Hiertoe is een bedrag van 2.000.000 dollar nodig, en de komende weken zal een beroep op de leden van de Christian Reformed Church worden gedaan om de handen ineen te slaan teneinde de voorgestelde bouwplannen op zo kort mogelijke termijn te kunnen verwezenlijken. Het plan voor deze financiële actie werd goed gekeurd door de jongste synode, die met een overweldigende meerderheid en met grote geestdrift zich achter de plannen voor de verdere ontwikkeling van de Knollcrest Campus stelde.

De afgelopen maanden heeft de development secretary van Calvin College, mr. Sidney Youngsma, de plannen voor de financiële actie nader uitgewerkt. Nu is het dan zo ver dat de College met de bijzonderheden voor de financiële actie voor het voetlicht is getreden. De uitbreiding van de campus op Knollcrest is een zaak, die de gehele Christian Reformed Church aangaat, en het hangt voor een groot deel dan ook van de offerzin van de leden dier kerk af hoe spoedig de bouwplannen kunnen worden verwezenlijkt. Calvin College heeft de laatste 20 jaar een zeer sterke groei doorgemaakt. In het begin van de veertiger jaren waren 500 studenten ingeschreven en nu heeft dit aantal de 2500 overschreden. Deze vijfvoudige groei heeft uiteraard vele problemen opgeroepen, en met de toegenomen algemene belangstelling voor een college-opleiding zal de stroom van studenten naar de campus van Calvin College de komende jaren zeker ook toenemen.

De bouw van een auditorium-music-speech building en van een physical education building wordt mede een dringende zaak, omdat de bevolkingstoeneming een grotere inschrijving van studenten aan Calvin College doet verwachten. Deze twee gebouwen zijn dringend nodig voor de voortgang van het nieuwbouw-plan en om de "oude" campus aan Franklin Street enigszins te ontlasten. Want daar is het reeds geruime tijd behelpen geblazen. Men komt ruimte te kort. Men heeft reeds in de onmiddellijke nabijheid van de College een huis in gebruik voor kantoor- en studieruimten. Sommige klassen worden gehouden in een gebouw dat men van de stedelijke overheid heeft gehuurd. De physical education classes worden gehouden in de basement van de nieuwe gebouwen op Knollcrest, de chapel services voor de studenten worden gedoubleerd omdat er geen enkele ruimte is waar men alle studenten tegelijkertijd kan onderbrengen, en er is zelfs geen zaal waar men de gehele freshman class kan onderbrengen. Problemen bij de vleet, en daarom is het van het grootste gewicht dat de nieuwbouw plannen op korte termijn kunnen worden verwezenlijkt.

De nieuwbouw plannen voorzien in moderne, frisse gebouwen, eenvoudig, doelmatig, smaakvol en zeker niet overdadig. Ieder gebouw zal voor verscheidene doeleinden gebruikt kunnen worden om er zoveelmogelijk rendement van te hebben. Het ziet er naar uit dat thans de bouwkosten op hetzelfde peil blijven als de voorgaande jaren. Er is behoorlijke concurrentie tussen de aannemers, maar niemand weet natuurlijk hoe lang deze situatie zal blijven voortduren. *Nu* bouwen betekent dan ook geld besparen!

De uitbreiding van Calvin College is een zaak die de gehele Christian Reformed Church aan gaat, en vandaar dat dan ook uit vele streken vrijdag 13 september Calvin-supporters naar Grand Rapids zijn gekomen om daar over de komende actie te worden ingelicht.

Onder de inspirerende leiding van mr. Sydney Youngsma heeft men daar de zaken van de College besproken. Men heeft, de Here dankbaar voor de zegeningen van het verleden, de toekomst voor Calvin College biddend beschouwd.

De leden van de executive committee hebben voorlichting gegeven over de details van de campagne en de area supervisors practische wenken gegeven.

In het executive committee hebben zitting de heren dr. W. Spoelhof, president van Calvin College, dr. P. Eldersveld, predikant van het "Back to God Hour", mr. B. D. Zondervan, mr. F. Baker, mr. H. de Wit, mr. Sydney Youngsma, mr. S. W. Tamminga, mr. W. H. Boer, mr. W. R. de Young, mr. R. Hoekstra en prof. dr. J. Kromminga, president van Calvin Theological Seminary.

De drive zal zich uitstrekken over een betrekkelijk korte periode. Van 21 october to 14 november zullen over geheel de United States en Canada bijeenkomsten worden gehouden voor de medewerkers aan de actie. Voor Canada zijn de bijeenkomsten bepaald op dinsdag 29 october voor Vancouver, woensdag 30 october voor Edmonton, vrijdag 1 november voor Lethbridge, Alta., woensdag 6 november voor Sarnia, Ont., woensdag 7 november voor Bowmanville, Ont., woensdag 13 november voor St. Catherines, Ont., en woensdag 14 november voor Toronto.

Volgens het tot in bijzonderheden uitgewerkte plan de campagne zullen de medewerkers in iedere gemeente alle gezinnen en allleenwonenden bezoeken. Iedere medewerker legt vijf bezoeken af in een week. Men hoopt in iedere gemeente de drive niet langer dan een week te doen voortduren. De medewerkers, die de vergadering te Grand Rapids meemaakten, waren geestdriftige gevers. De tachtig man, die deze werk-bijeenkomst bezochten, beloofden $ 50.000 te zullen geven binnen de komende drie jaar. Zij beseften waarvoor zij gaven: een Calvinistische instelling voor hoger onderwijs, die de afgelopen 87 jaar onder Gods zegen actief heeft meegewerkt aan de vorming van duizenden. Zij begrepen het grote belang van Calvin College.

Andy Velthoen

SPRINGFELLOW'S

"A Private and Public Faith"

(see article "Bedenkelijke Rust" in this paper of September 20th, 1963)

and

ALL OTHER BOOKS are available at:

KUNTZ & VANDERIET
33A Haas Rd.
REXDALE, ONT. (244-7009)

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5- 5661

Schoute Textiles Ltd.

FABRICS OF DISTINCTION

We hope to open our store on Saturday, October 5, 1963 at 9 a.m.

We are offering HIGH QUALITY FABRICS for DRESSES - SUITS - WEDDING GOWNS - COATS - DRAPES - SLIPCOVERS etc. - PATTERNS AND ALL YOUR SEWING NEEDS.

Dressmaking for any occasion. Moderate prices. Friendly atmosphere. We hope to be worthy of your patronage through our many years of professional knowledge and experience in Europe as well as in Canada.

— Parking facilities —

Mrs. RITA SCHOUTE will be glad to meet you "for service with a personal touch".

4856 Yonge St. - Tel. 225-5553 - Willowdale, Ont.

Voor de Farmers

Er is in het begin van dit jaar in C.C. geschreven over recht en krom in Canada, speciaal op het gebied van de landbouw.

Uit deze artikeltjes is wel gebleken dat bij nadere beschouwing niet altijd alles zo krom is als het wel lijkt, doch dit neemt niet weg dat er veel scheve verhoudingen zijn in onze canadese economische samenleving en het gaat niet aan om ons daar maar rustig bij neer te leggen met de uitvlucht ik kan daar toch niets aan veranderen. Die gedachte is niet juist. Als immigranten hebben wij allen de gelegenheid om iets op te bouwen en een bestaan te verwerven voor onszelf en ons gezin. Diezelfde gelegenheid is hier ook voor onze organisatie, als wij ons *allen* gaan verenigen; maar *dan ook alleen* zal het geen probleem wezen om invloed uit te oefenen op de regeringspolitiek. Zeker, onze farmersorganisatie is geen politieke partij, kan dat ook niet wezen, doch het is nu eenmaal zo dat ons bestaan en ook als Christen ons principe wel eens in het gedrang komt door besluiten van onze regering. Alleen een goede organisatie kan hier veranderingen in aanbrengen en in vele gevallen die besluiten beïnvloeden. Wel kunnen wij zeggen dat onze farmersorganisatie groeit, doch helaas nog lang niet dat zij bloeit! En zolang de meeste farmers nog stil aan de kant blijven staan en alleen maar toezien inplaats van meewerken met de organisatie zal de bloei van de organisatie nog wel wat uitblijven.

Hoe komt dat zo? Willen de farmers niet? Willen de werknemers zich niet vrijwillig organiseren? Want ook daar zijn nog lang niet allen present. Wat is de reden, wat is het antwoord op die vraag? Is het nog net als in de oudheid, dat de één een juk ossen kocht en de ander pas een vrouw getrouwd heeft? Het is helaas ook hier maar al te waar wat er geschreven staat: de mens heeft vele vonden gezocht! Toch komt er ook vaak de klacht van vele personen: "wij willen wel doch hebben zoveel te doen voor de kerk of voor de school, er kan echt niets meer bij." Soms komt dan na zo'n gesprek of na het lezen van zo'n brief bij de schrijver van deze regels wel eens de gedachte op: is het dan soms zo dat de kerk en de school teveel eisen en geen geschikte personen vrij laat voor het organisatieleven op christelijk terrein, hetzij voor farmers of labour organisatie?

Het dagelijks bestuur van de Chr. Farmers Federation heeft wel enige ervaring opgedaan in de laatste jaren.

Er is al eens een rondschrijven gezonden aan de predikanten van de voornaamste kerkelijke richtingen in Ontario om adressen van farmers waarmee wij in contact konden komen voor het oprichten van plaatselijke verenigingen. De meeste predikanten gaven ons het gevraagde, doch het gebeurde ook wel, dat het verzoek gedaan werd om s.v.p. niet aan die persoon, waarvan wij het adres kregen, te laten weten, dat wij zijn adres van de predikant gekregen hadden. Die bleef er liever buiten.

Schrijver dezes heeft het echter ook wel meegemaakt dat een predikant van een grote gemeente die zeer druk bezet was toch zelf nog een avond organiseerde en sprekers liet komen voor de Chr. Labour Organization, omdat hij daarvan een afdeling miste in zijn gemeente. Laten we echter niet de plaatselijke predikant of kerk de schuld geven als er geen Chr. Farmers of Labour Organ. bestaat in onze gemeente. De kerk en de kerkeraad bestaat overal uit gewone mensen zoals wij zelf zijn, dus komt het weer terug tot onszelf, tot U die dit leest. Of er al dan niet een bloeiende Chr. Farmers of Labour Organization zal wezen in Canada ligt in Uw hand. Wij hebben Uw persoonlijke steun nodig, maar ook de medewerking van onze christelijke kerken en de daarin leidende personen kunnen wij niet missen. Zou het niet mogelijk zijn dat elke gemeente enkele personen beschikbar stelde om een plaatselijke farmers of labour organization behulpzaam te zijn of waar die nog niet zijn deze te organiseren, zodat wij ook in het publieke leven mogen zijn een kaars op een kandelaar en niet één onder een korenmaat?

De tijd van vergaderen is weer aangebroken, als het mogelijk is hopen wij de 19de oktober weer een vergadering te houden van ons hoofdbestuur in Woodstock. En begin oktober hopen de voorzitter en de secretaris een vergadering te houden met de afgevaardigden van de plaatselijke verenigingen in de omgeving van Trenton.

Tenslotte nog een mededeling, dat het adres van de secretaris is gewijzigd en nu is: C. Verburg, R.R. 1, Wellandport, Ont.

De Chr. Farmers Federation

Gaat U verhuizen?

dan naar:

VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)

Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks. 1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office EM 6-4090.

After 5 CR 8-3253

BOOK BULLETIN No. 37

ORGANIST:
Now ready for mailing an extensive list of Dutch organ music (*books and sheets*) *at low prices. Ask for copy.*

CHOIR DIRECTORS:
The new catalogue of sheet music and Christmas-Cantates *is now ready, please write us a postcard.*

BURLINGTON
BOOK & BIBLE HOUSE
468 Brant Street
BURLINGTON, ONT.
Phone 637-2151

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.
Contents may not be reprinted without permission of the publisher.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Please inform us immediately of any change in your address.

A.R.S.S. - Conferenties:

Buitengewoon geslaagd en ongelooflijk boeiend

"Buitengewoon geslaagd en ongelooflijk boeiend." Met deze woorden typeerde Dr. F. H. von Meyenfeldt, predikant van de Gereformeerde Kerk te Hilversum, Nederland, de conferenties van de A.R.S.S. te Unionville en Banff, onlangs gehouden. Hij was verbaasd zoveel belangstelling aan te treffen voor levensgrote vraagstukken als de betekenis van de ethiek en verwante onderwerpen. De auteur van de *Christelijke Levenswandel* en *Kerkelijk Vooruitzicht* had zo veel en zo'n langdurige belangstelling blijkbaar niet verwacht als daar in Unionville en Banff werd betoond.

Op het ogenblik dat dit nummer van *Calvinist Contact* verschijnt is Dr. Von Meyenfeldt al weer op thuisreis naar Nederland, vol goede herinneringen aan een overigens druk lezingentoernee, waardoor hij de gelegenheid had in enige weken zich een veelzijdig beeld van het kerkelijk leven aan onze zijde van de oceaan te vormen.

Dr. F. H. Von Meyenfeldt

GESPREK IN DE NACHT

Het was de Hilversumse predikant tijdens zijn reis opgevallen, dat er zo'n brede belangstelling bestaat voor het werk van de Association for Reformed Scientific Studies dat men nu drie studieconferenties per jaar nodig heeft. Dat zegt toch wel iets voor de interesse. En dan de gretigheid waarmee de jongelui aan de discussies deelnamen. Soms duurden de gesprekken tot twee uur in de nacht! Banff was zo mogelijk nog gezelliger dan Unionville, misschien mede door de ligging, want het natuurschoon van Alberta's bergen had op de A.R.S.S.-referent een onvergetelijke indruk gemaakt. Het werk van de A.R.S.S. vond Dr. Von Meyenfeldt bijzonder belangrijk nu hij de gelegenheid had gehad er nader kennis mee te maken. In Nederland is dat streven niet zo bijzonder bekend, want de afstanden zijn groot. Er is een grote oceaan tussen Canada en Nederland: "Toen ik de uitnodiging om voor de Unionville-conferentie te spreken ontving, wist ik nauwelijks wat het precies was".

GEEN VERVAL

Tijdens zijn toernee door Canada werd hem herhaaldelijk gevraagd naar de stand van het kerkelijk leven in Nederland. En vaak lag er een toon van bezorgdheid in die vragen opgesloten, en soms werd zelfs het woordje "verval" gebruikt. "Ik vind dat pure laster," zei Dr. Von Meyenfeldt onomwonden, "want er 's in Nederland geen verval." Men maakt zich soms zorgen over het feit dat de gereformeerden in Nederland wel eens met de hervormden spreken, maar men is zich er blijkbaar niet van bewust dat in de Hervormde Kerk na de oorlog grote veranderingen zich hebben voltrokken. "De vrijzinnigheid is op de terugtocht . . ."

EVOLUTIE

Ook heeft Dr. Von Meyenfeldt tijdens zijn contacten in Canada nogal eens vragen moeten aanhoren die verband houden met de eerste hoofdstukken van Genesis, en daarbij werd natuurlijk herhaaldelijk de naam van professor Lever en diens boek over dit onderwerp genoemd. "Hoe men ook over de nieuwere exegese van Genesis mag denken en welke meningen zich ook vormen in de kring van christelijke beoefenaars der natuurwetenschappen, het staat voor mij wel vast dat professor Lever zijn werk als bioloog in het licht van een open Bijbel verricht. Hij heeft een zeer grote bijbelkennis en ik heb zeer zeker waardering voor zijn bedoelingen om vooral de bijbel het eerste woord te laten spreken in het wetenschappelijk bedrijf.

LEGE STADSKERKEN . . .

Immigranten in Canada hadden ook wel eens enige bezorgdheid aan de dag gelegd over het teruglopende kerkbezoek. Dr. Von Meyenfeldt was van mening dat veel overdrijving schuil gaat achter dergelijke opmerkingen van mensen die veelal niet lang genoeg rond kijken om een gefundeerd oordeel te kunnen vormen. En bovendien verkijkt men zich gauw op sociologische factoren, die men als buitenstaander of als vakantieganger niet allemaal kán kennen.

Een matig bezette of lege stadskerk zegt niets ten aanzien van hét kerkbezoek in het algemeen. De bevolkingen van de grote steden trekken steeds meer naar buiten en het gevolg van deze sociologische ontwikkeling is dat de stadskerken ook leeg lopen. Een ander factor is dat sommige stadskerken in het westen van Nederland op de groei zijn gebouwd en die wijken waarin zulke gebouwen zijn geplaatst, niet geheel uitgebouwd zijn. Al weer een matig bezette kerk, maar het zegt op zichzelf niet zo heel veel.

DOMINEES NALOPEN

Voor matig bezette stadskerken zijn meer dan genoeg redenen aan te wijzen. In Nederland heeft men de niet zo prettige gewoonte om achter de dominees aan te lopen. Dat kan daar wat gemakkelijker dan in Canada, waar de afstanden zulks zo moeilijk maken. We zitten in Nederland overigens met een toestand, waaraan wij allen hebben meegewerkt. Wij hebben stadskerken waar de predikanten bij toerbeurt voorgaan.

Hier heeft men dat niet — gelukkig niet, zou ik zeggen. Mij ideaal is één kerk met één dominee. Dan kan er een band ontstaan tussen de predikant en de gemeente. In grote steden waar vier of zes of meer predikanten voortdurend elkaar afwisselen, gaat men min of meer vanzelfsprekend krijgen dat de mensen de predikanten nalopen die hun het best bevallen. Dat is een heel tere zaak voor een predikant. Als je het gehoor van een gemeente niet hebt, is dat een wreed geval.

Wij hebben een rotatiesysteem, zodat men als predikant in het algemeen één preek per zondag behoeft te maken. Ik ben daar niet zo voor. Twee preken per zondag is beter en tenslotte, preken maken is het belangrijkste deel van de taak van een predikant. De dominees hebben ook wel eens schuld aan bepaalde situaties . . . .

Maar het systeem heeft dit ook enigszins in de hand gewerkt. En zo loopt men de meest populaire predikanten na. Als Ds. Toornvliet ergens preekt, staan de auto's drie straten verder al geparkeerd en wanneer Dr. Okke Jager in een stad komt, moet de verkeerspolitie het verkeer helpen regelen. De mensen die bij Dr. Okke Jager de dominees hebben ook wel eens schuld aan bepaalde situaties . . . .

EENZAAM MAAR NIET ALLEEN

In Grand Rapids heeft Dr. Von Meyenfeldt verscheidene malen gesproken. Donderdagmorgen 19 september sprak hij in Calvin Seminary over een theologisch onderwerp en dezelfde avond sprak hij ter gelegenheid van het nieuwe verenigingsjaar van de Groen van Prinstererclub over "Christian Liberty". Ook bezocht hij het Westminster Seminary te Philadelphia en het Trinity College te Chicago. Het vele reizen in de afgelopen weken was wel wat vermoeiend, maar alles is zonder veel oponthoud verlopen. Behalve dan die ene avond dat hij naar Grand Rapids zou komen . . . Woensdagavond om half negen stonden professor dr. H. E. Runner, hoogleraar in de wijsbegeerte aan het Calvin College, vergezeld van mevrouw Runner en de heer G. Andreas, vertegenwoordiger van de A.R.S.S., geduldig op het vliegveld van Grand Rapids te wachten op de komst van Dr. Von Meyenfeldt's vliegtuig. Wie ook kwam, geen Dr. Von Meyenfeldt. Wel zijn bagage. Men vervoegde het werkwoord wachten in vele tijden, maar na een paar uur gaf men het toch maar op. Telefonades naar Canada maakten duidelijk dat de verloren reiziger op het vliegveld Chicago zou kunnen zijn. Na veel moeite is hij daar enige malen opgeroepen. Ten slotte na de zoveelste poging verscheen vér na middernacht een wat slaperige stem aan de lijn: "Ja, met Von Meyenfeldt! . . ." Er bleek een misverstand bij het checken van de vliegbiljetten te zijn ontstaan. De reiziger voor Grand Rapids zat al stevig vastgesjord in een vliegtuigzetel, toen een vriendelijke stewardesse hem beleefd doch dringend verzocht die plaats te verlaten. De nederlandse reiziger moest toen uren wachten en hij zat intussen op een bank in de wachtkamer wat te dutten. Toen heeft "Grand Rapids" een hotel in de omgeving van het vliegveld gevraagd Dr. Von Meyenfeldt op te halen. Het was ver na tweeen toen op 1220 Thomas Street, Grand Rapids, voor de laatste maal de telefoon aan sloeg: Dr. Von Meyenfeldt had een hotel bereikt. De volgende morgen hoorde hij tot zijn verbazing dat hij de nacht had doorgebracht in een hotel dat bekend staat als een plaats waar gangsters veelvuldig plegen samen te komen . . .

Andy Velthoen

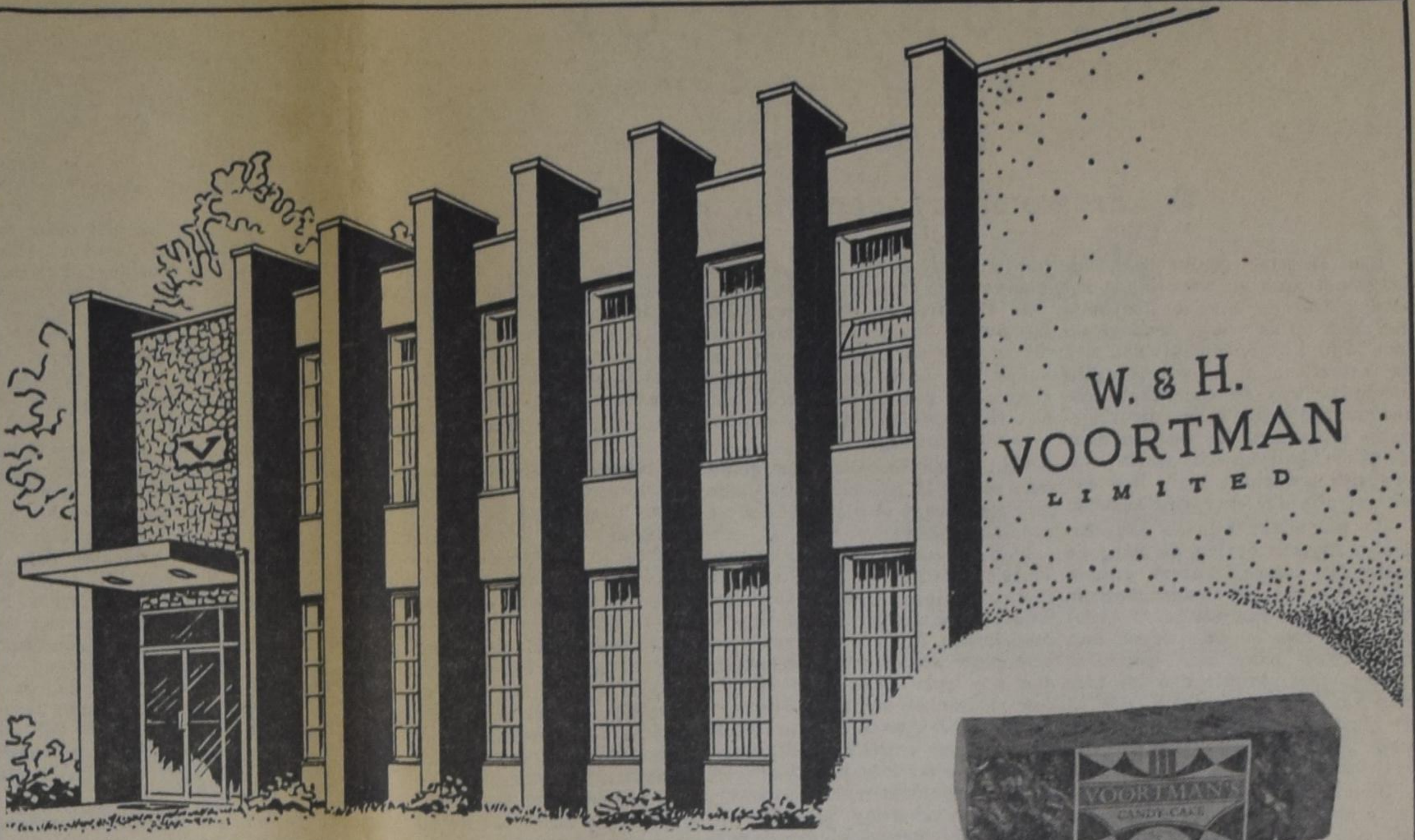

Zo'n plak heerlijke Voortman's Koek met een laagje roomboter . . . . daar tekent iedereen voor. Als broodbelegging gaat de lunch er in als koek — als Voortman's Koek dan, wel te verstaan.

CANDY CAKE HONEY CAKE

VOORTMAN'S

DUTCH STYLE COOKIES

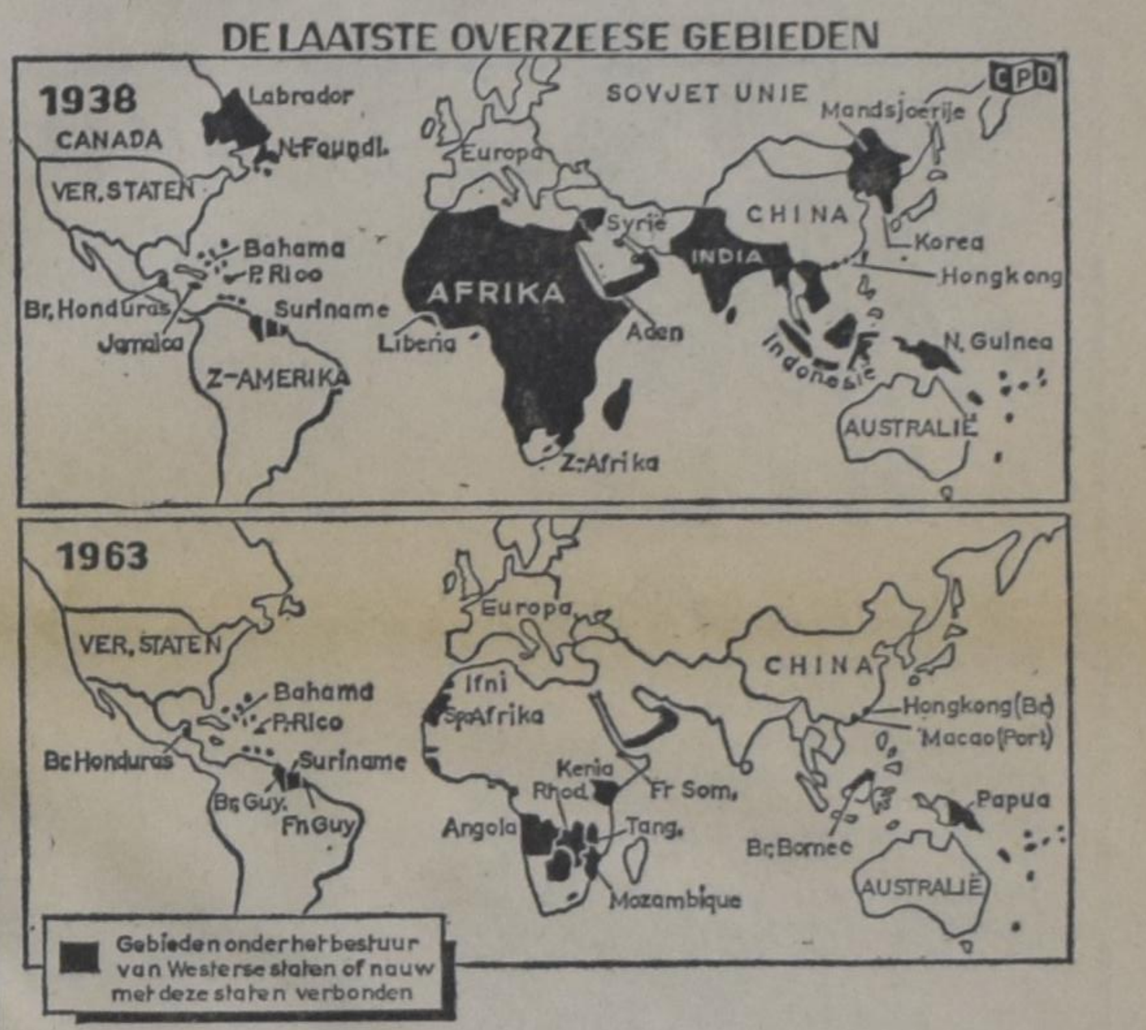

De laatste kolonien op aarde

De laatste koloniën op aarde roeren zich, het is een kwestie van tijd, dat de laatste kolonie zal verdwenen zijn. Dan zal voor het eerst sedert ruim 2000 jaar onze aarde geheel een wereld van zelfstandige staten zijn. Hoe snel de onttakeling van de koloniale macht is gegaan toont onze kaart. Binnen 25 jaar zijn de koloniale machten verdwenen en de 600 miljoen mensen verkregen hun nationale zelfstandigheid. Beter dan veel woorden geeft daarom onze kaart een indruk van de "verbrekende" tijd waarin wij leven. Nog slechts een klein aantal gebieden wacht op zelfstandigheid. Dit "wachten" van de laatsten zal echter zeker de voorpagina's van de kranten nog gaan beheersen. Want de "laatsten" roeren zich! Angola en Rhodesia zijn hier voorbeelden van.

Een bankrekening per telefoon

The Bank of Nova Scotia heeft in Toronto een begin gemaakt met een telefonische "dial-a-loan-service".

De mensen in Toronto kunnen nu op ieder ogenblik van de dag of van de nacht hun telefoon opnemen en een banklening aanvragen. Men behoeft daar dus niet naar de bank te gaan om de aanvraag in te dienen.

Er is een speciale staf, die de telefoon antwoordt tussen 8.30 v.m. en 10 uur 's avonds. 's Nachts wordt de telefoon eveneens beantwoordt, maar dan wordt via een tape-recorder de naam, het adres en het telefoon-nummer van de aanvrager gevraagd. Het antwoord wordt dan eveneens op een tape opgenomen en de volgende dag door de bank behandeld.

Het wordt de bank-clientele steeds gemakkelijker gemaakt. De "drive-in-bank" was al convenient, maar daardoor is toch nog altijd nodig, dat men naar de bank toerijdt. Thans kan men vanaf zijn bed bankzaken beginnen.

Een Mededeling van Openbaar Belang

ONTARIO

Opinies verzocht inzake de voorgenomen

VERZEKERING VAN MEDISCHE VERZORGING

De Regering van Ontario heeft een Commissie van Onderzoek ingesteld, welke:

1. Terzake van het instandhouden van het lichamelijke en materiële welzijn van de inwoners van Ontario, en de sociale, ecoomische en gezondheids voordelen te behalen door het instellen en opereren van een uitvoerbare Verzekering van Medische Verzorging, zal . . . .

Onderzoeken en informeren naar, bijeenkomsten beleggen voor het bestuderen en bespreken van, deputaties ontvangen in verband met zaken betreffende, en overeenstemmende met, de grondbeginselen, doeleinden en oogmerken van Wetsvoorstel 163 van de 1962-63 zitting van de Wetgevende Vergadering van de Provincie Ontario aangaande Verzekering van Medische Verzorging.

2. Na grondige bestudering en overweging, recommendaties en een rapport zal uitbrengen betreffende zaken onderzocht overeenkomstig de voorschriften hierin omschreven, naar goeddunken van de commissieleden aan de Minister-President en de Ministerraad van Ontario.

Berichten inzake het voornemen om meningen kenbaar te maken dienen vóór of op 11 Oktober te worden ingezonden, en de feitelijke Opinies (25 exemplaren) niet later dan 15 november aan de Secretaris.

Dr. J. GERALD HAGEY
Chairman

T. C. CLARKE, Secretary
Room 418, 67 College St.
Toronto 1
Telephone 365-4024

COMPLETE AFVAARTLIJSTEN EN PRIJSLIJSTEN NAAR HOLLAND VOOR 1964 zullen wij U gaarne zonder enige verplichting toezenden.
Speciale groepsreizen per boot naar en van Holland met 25% korting bij voldoende deelname.

KOOPS
TRAVEL SERVICE LTD.
543 Brant St.,
Burlington, Ont.
Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.
Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur)
Oshawa: RA 8-0281

WEES ZUINIG

op Uw rijkste bezit, Uw lichaam. Mijdt allerlei giftige z.g. geneesmidd., vererger Uw toestand niet, doch neemt de ons in de natuur geschonken volkomen onschadelijke Florageneeskruiden, waarmee reeds 38 jaren ongelooflijke resultaten zijn bereikt ook in schijnbaar hopeloze gevallen. Toezending desgew. in blanco verpakking! Brochure en inlichtingen gratis.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Voor ROOKVLEES en PLOCKWORST
Gesneden of aan een stuk is het beste adres:
HOPMAN'S
MEAT MARKET
5 Emma St. Tel. EL 2-0740
CHATHAM, ONTARIO
P.O. Box 612
Alles is "Government Inspected".

HUDSON TAYLOR,
de Apostel van China

door John Vriezinga

❷ Er worstelde een Man met hem

Een eenzame figuur wandelde langzaam heen en weer langs het strand van de engelse badplaats Brighton op de vroege zondagmorgen 25 juni 1865. Inplaats van zich te verlustigen in de verrukkelijke omgeving was de wandelaar echter klaarblijkelijk in het diepst gepeins verzonken. Te oordelen naar de uitdrukking op zijn gezicht waren zijn gedachten bezig met een uiterst pijnlijke en moeilijke zaak.

De wandelaar was de toen 33-jarige Hudson Taylor, de man, die meer dan iemand anders gedaan heeft om het evangelie naar de binnenlanden van China te brengen. Hij was op aandringen van zijn vrouw naar deze badplaats gekomen; zij hoopte dat hij hier iets van zijn gezondheid, die in de afgelopen winter bijna zienderogen achteruit was gegaan, zou herwinnen.

Diep in haar hart wist Mrs. Taylor echter wel dat wat haar man schortte niet met wat zeelucht te genezen was, ook al zou ze hem ongetwijfeld goed doen.

Die winter was Hudson Taylor, na een verblijf van zeven jaar in China, begonnen aan een boekje dat de toestanden in dat donkere land beschreef. Zeven jaar lang had Hudson Taylor onvermoeid gewerkt. Het had hem bijna lichamelijk gebroken. Maar erger dan de lichamelijke uitputting was het onopgeloste probleem van China's ongekende miljoenen, die nooit van de enige Naam hadden gehoord. Het was dit probleem dat Hudson Taylor soms tot stikkens toe benauwde en dat bij het schrijven van het boekje waarmee hij bezig was met nieuwe klem op hem af kwam. Dat was het probleem dat hem deze morgen zo intens bezig hield dat hij er zelfs de kerkdienst om verzuimd had. Later zou hij daarover zeggen: Ik kon die morgen de aanblik van tevreden zingende christenen niet verdragen.

Zijn hoofd warrelde van getallen: van de 18 provincies die China rijk was, werd er slechts in zeven zending gedreven.

Maar alleen al in die zeven provincies leefden honderd vijf en tachtig miljoen Chinezen volslagen hopeloos buiten het bereik van de zendelingen. In de overblijvende elf provincies woonden naar schatting dan nog ruim twee honderd miljoen mensen die nooit van Jezus gehoord hadden en nooit van Jezus zouden horen tenzij iemand het ten enenmale onoverzienbare werk ter hand nam. Elke maand stierven, naar ruwe schatting, minstens een miljoen Chinezen en gingen de eeuwigheid in zonder ooit van verlossing door het bloed van Golgotha te hebebn gehoord. En de bestaande zending via kerkgenootschappen in enkele havenplaatsen was eerder aan het afnemen dan dat er sprake was van groei.

Geen wonder dat deze dingen de man benauwden die beter dan iemand anders ze wist. Hij voelde een ondragelijke verantwoordelijkheid.

Hudson Taylor had zeven jaar in China gewerkt. Maar wat betekende de inspanning van een man tegenover zovele millioenen verspreid over bijna vier millioen vierkante mijlen, die voor een groot deel bovendien nog bijna ontoegankelijk waren, waar mensen uit het westen stelselmatig geweerd werden en als ze er zich al vertoonden dit vaak onmiddellijk levensgevaar meebracht.

Kon hij de verantwoordelijkheid op zich nemen van een zending die tientallen, misschien honderden zendelingen onder zulke omstandigheden uitstuurde? Bovendien, waar moest het geld wegkomen om zo'n zending te bekostigen. Alle organiseerde kerken waren al betrokken in zoveel zendingswerk als ze konden dragen.

En toch bleef daar het gebod van Christus: Ga dan heen. En Hudson Taylor kon zich niet ontworstelen aan de klem van dit gebod met een redenering dat elke mogelijkheid hem ontnomen was. Daar was immers ook de verzekering: Ik ben met U!

Het was alsof dat gebod alleen voor hem klonk. En ook die woorden in de profetie van Ezechiël: Als Ik tot den goddeloze zeg: Gij zult den dood sterven, en gij waarschuwt hem niet, opdat gij hem in het leven behoudt; die goddeloze zal in zijn ongerechtigheid sterven *maar zijn bloed zal ik van Uw hand eisen.*

"Er worstelde een man met mij", zei Hudson Taylor later. "Ik wist heel goed dat, in antwoord op gebed, zendelingen zouden komen, en dat hun onderhoud verzekerd zou zijn, want de naam van Jezus is betrouwbaar. Maar mijn ongeloof speelde mij parten. Gesteld dat de zendelingen komen en naar China gaan, zei ik tegen mezelf. Ze zullen onvermijdelijk in moeilijkheden raken; hun geloof zou te klein kunnen blijken en ze zouden jou verantwoordelijk stellen. Kun jij zulke dingen het hoofd bieden. Natuurlijk niet".

En toch gingen er elke maand weer een millioen zielen de eeuwigheid in.

"Ik kon er bijna niet meer van slapen. Twee, drie maanden lang bleef het mij voortdurend vervolgen. Ik sprak er zelfs met mijn vrouw niet over. Ik durfde zo'n zware last niet op haar schouders leggen: al die verloren in de eeuwigheid, en wat het evangelie voor hen betekenen zou, als we het hen maar konden brengen."

Hudson Taylor had geregeld een dagboek bijgehouden, maar gedurende de laatste zeven weken voor die bewuste Zondagmorgen had hij de moed of de rust niet kunnen vinden om zijn gedachten neer te schrijven. Nu liep hij daar. En eindelijk kwam de gedachte bij hem op: "Gesteld dat we met een hele ploeg zendelingen naar China gaan en we komen allemaal om van honger en ontbering, dan gaan we immers rechtstreeks naar Jezus. En gesteld dat als gevolg van ons gaan maar één ziel behouden wordt, dan is het toch nog de moeite waar geweest!"

Het was een vreemde redenering. Alsof de wortel van het geloof nog voeding zocht en vond in harde steengrond. En onmiddellijk daarna was er de gedachte: Maar als wij alleen maar God gehoorzamen dan rust de verantwoordelijkheid immers op Hem, niet op ons.

Dat was het keerpunt in de worsteling. Hij riep het bijna uit: "De verantwoordelijkheid rust op U, Heere. Omdat U het zegt zal ik gaan en doen wat er gedaan moet worden, de gevolgen zijn voor Uw rekening."

Hudson Taylor was geen man die naar losse bevliegingen en impulsen te werk ging. Al lang was hij tot het inzicht gekomen, dat wilde er iets gedaan worden voor China dan moesten er 24 zendelingen komen; twee voor elke tot nu toe onbereikte provincies en twee voor Tibet.

Hij vroeg om 24 zendelingen die morgen aan het strand en voor het geld dat nodig was voor hun reis en uitrusting. En hij keerde terug van het strand als een herboren man met een nieuwe veerkracht in zijn tred en een doel voor ogen.

"Wat heb ik die nacht geslapen", schreef hij in zijn dagboek. "Mijn vrouw vond dat Brighton wonderen aan mij had gedaan. En ze had nog gelijk ook".

Nog geen jaar later vertrok vanuit de haven van London een zeilschip, de "Lammermuir" met de eerste groep zendelingen naar China. Hudson Taylor's gebed was rijkelijk verhoord, zodat er zelfs geld over was.

Het boekje over China was gepubliceerd, de China Inland Mission" opgericht en vanaf het ogenblik dat Hudson Taylor's plannen bekend werden stroomden de vrijwilligers toe, zodat velen afgewezen moesten worden.

Gaven, groot en klein, kwamen binnen van de meest ongedachte kanten en bovenal het gebed steeg op dat de Here deze onderneming zegenen zou.

Hudson Taylor vermeed zorgvuldig dat gelden die anders aan reeds bestaande zendingsdoeleinden ten goed zouden komen voor zijn doel aan te nemen. Hij weigerde, om die reden, hardnekkig collectes op te nemen in publieke samenkomsten. Toch kwam het geld er ruimschoots als een verhoring op het gebed, zoals het er sindsdien altijd gekomen is, en zoals het er nu nog komt, honderdduizenden dollars elk jaar, alleen maar in antwoord op het gebed.

Niet iedereen begroette het nieuws echter met instemming. Er waren er velen die hun hoofd bedenkelijk schudden bij zo'n onderneming. Er waren er die luid hun afkeuring uitspraken over zoveel waaghalzerij, zoveel onbezonnenheid.

"Dwaas en halstarrig", zeiden sommigen.

"Onmogelijk," zeggen anderen.

"U bent vergeten nog voor U in China bent", was het practische bezwaar van talloze vrienden. "Geen comité hier om de belanstelling levendig te houden, geen kerk achter U om voor voortdurende geldzendingen te zorgen; er wordt zoveel van de mensen gevraagd, dat men U helemaal zal vergeten, en wat dan. U raakt zelfs zonder de middelen om in leven te blijven".

"Ik neem mijn kinderen mee", was het rustige antwoord van Hudson Taylor, "en het is niet erg moeilijk om te onthouden dat die kleintjes elke morgen een ontbijt nodig hebben, en iets te eten om twaalf uur en nog eens weer voor ze naar bed gaan. Als ik dat niet vergeten kan, denk je dan dat mijn Hemelse Vader het wel vergeten zal?"

Het geloof van Hudson Taylor en zijn vrouw is nooit beschaamd geworden, al is het wel dikwijls op zware proef gesteld.

Zelfs het feit dat hij zijn vrouw en drie kinderen een graf moest graven in de vreemde aarde en het veelszins zo vijandige China vermocht niet zijn geloof te breken al brak het bijna zijn hart. Dat hij zelfs in die donkere, tranen doordrenkte uren staande bleef kwam alleen omdat God, op wie hij de verantwoording had geworpen, hem staande hield.

De eerste groep zendelingen arriveerde in China tegen het einde van September 1865. Die aankomst was op zichzelf niets dan een Godswonder, want de vorst der duisternis had geen middel onbeproefd gelaten om het scheepje naar de bodem van de Chinese Zee te sturen.

In de middag van de tiende September ging de zon schuil achter dreigende wolken en gedurende de volgende twee weken werd de "Lammermuir" geteisterd door de ene typhoon na de andere, zodat het scheepje, toen het eindelijk de haven van Shanghai binnenviel, niet meer was dan een wrak, terwijl echter van alle opvarenden er niet één gemist werd.

Deze aankomst was het begin van het werk van de China Inland Mission, een onaanzienlijk begin, maar dat toch zo wonderlijk gezegend is en ook zo dikwijls gelouterd door zwaar lijden.

In een laatste artikel willen we daar nog graag iets van vertellen.

Aanval . . .

Zou het wel waar zijn wat de Bijbel
ons in geschiedenis vertelt?
er is zoveel niet te begrijpen
wat door de Bijbel wordt vermeld —

heeft God de mens vroeger geschapen
of is hij anderszins ontstaan? —
is Noach wel met zijn familie
en dieren in de ark gegaan? —

geleerde mensen doen een aanval
op God's Eigen Onfeilbaar Woord —
dit is niet nieuw, reeds menig keren
werden deze stemmen gehoord —

en dat zal doorgaan en vererg'ren
en bijval vinden hier en daar —
deze tekst is niet te begrijpen —
deze geschiedenis niet waar —

begrijpen — dat is maar ten dele,
wij zien het maar doorgronden 't niet —
alleen geloof leert Amen zeggen —
Er Staat Geschreven — Is Geschied.

V.

MADE BY **PHILIPS**
SOLD BY
KNOB HILL

Philips 1964 Bridlewood

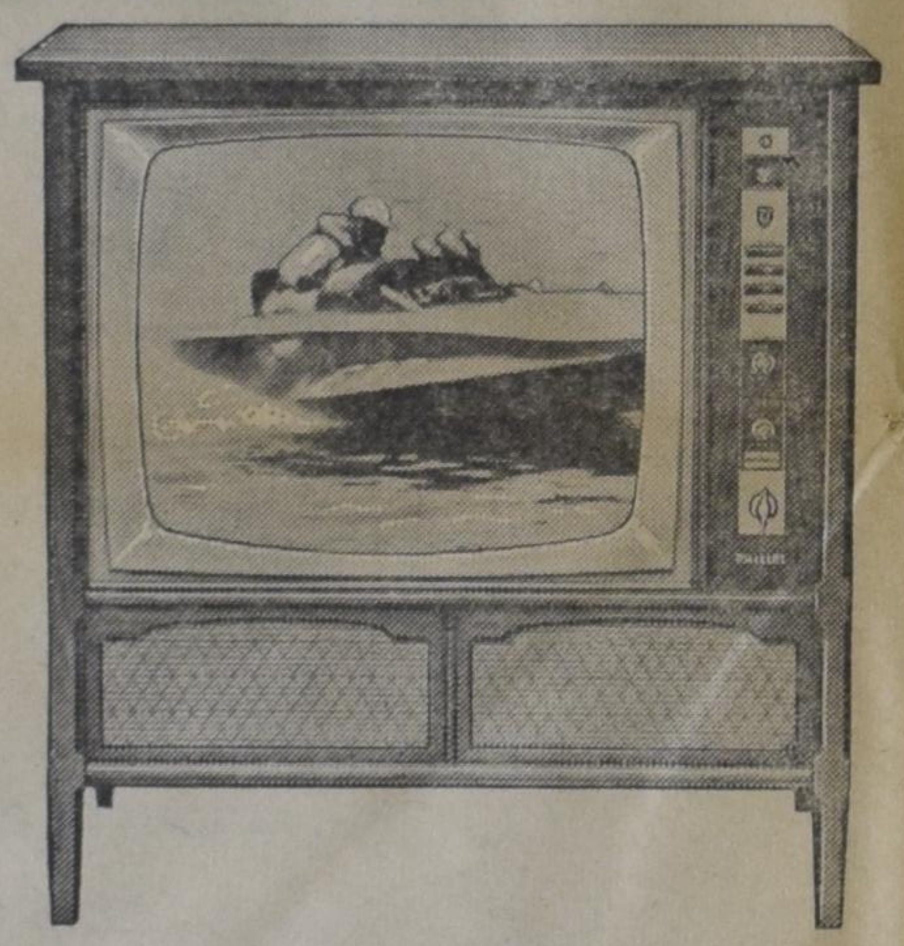

MONITRON 500 TV
Automatic TV! Features of the future today! Automatic Contrast, Optimatic Brightness, Monitronic Circuit Stabilizer, Visimatic Picture Lock, Memomatic Tuning. Furniture crafted cabinet in Swedish Walnut; Soft Lustre Walnut, Light Walnut and Mahogany. True High Fidelity sound from two Novo Sonic 6" Duo-Cone speakers — 25 to 25,000 c.p.s. 41 effective tube functions. "Sound Off" muting switch. Push-button control panel. Two year picture tube guarantee.

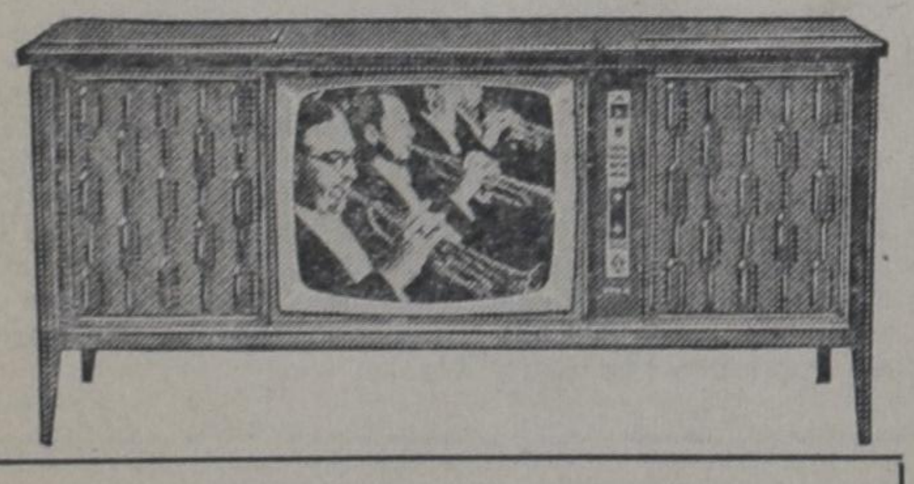

THE SYMPHONIQUE MARK II
Automatic TV/Stereo Combination. Five automatic TV features plus FM/AM radio/Automatic Turntable from Philips Stereo Group/64. Sliding doors conceal TV when not in use. Six Novo Sonic Duo-Cone speakers. 4-Speed Automatic Turntable with lifetime guarantee. Skid-guard cueing lever. Two year picture tube guarantee. FM/AM tuner with AFC. FM/Multiplex has Beacon and Automatic Signal Switch. 12 push-button Master Control Centre with self-cancelling function buttons. A full complement of controls for greatest variety of applications. Spatial AM, a unique Philips feature. Sockets for tape recorders and extension speakers. Modern cabinet styling with record storage space. Swedish Walnut and Light Walnut; Soft Lustre Walnut, Light Walnut and Mahogany.

The prize of them all. Exclusive 4-speed Automatic Turntable with lifetime guarantee! Skid-guard cueing lever. Pro-quality turntable. New dual-tip cartridge with diamond stylus. Exclusive Stereoscope — balancing with scientific accuracy. All new Master Control Centre. 12 pushbuttons, 6 control knobs. Function buttons self-cancelling FM/AM Stereo Radio Tuner with AFC, FM/Stereo Beacon and Automatic Signal Switch. Spatial AM (model F73) gives "stereo" effect. Model F73R has sound reverberation built-in. Two 12" and two 6" Novo Sonic Duo-Cone speakers. Model F73R has additional 5" speaker. Contemporary cabinet styling incorporates the richness of "period" design ideas. Model F73: Soft Lustre Walnut, Light Walnut, and Mahogany. Model F73R: Soft Lustre Walnut.

LA GRAND PRIX

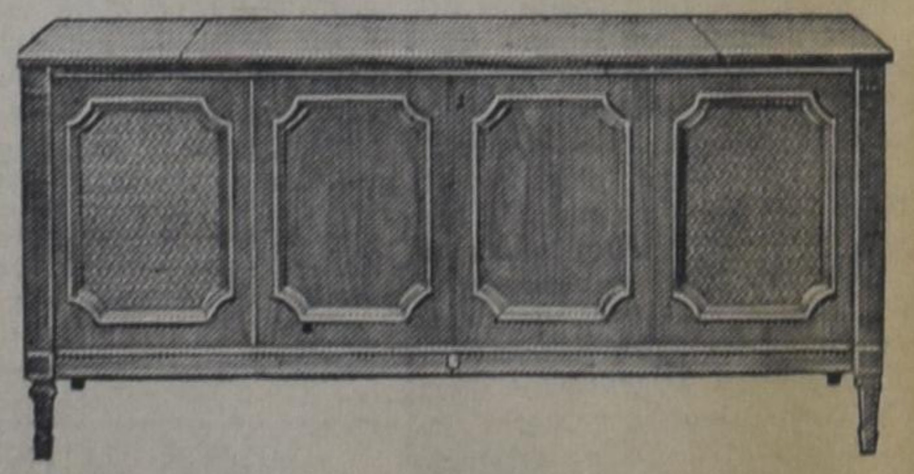

Clearance 1963 Models

KNOB HILL Furniture & Appliances Ltd.

1597 Islington Ave. N.
REXDALE - TORONTO
741-3420
A. Braaksma

2 big stores
Open weekdays 9 a.m. to 9 p.m.
Saturday 6 p.m.
OX 9-3741

2623 Eglinton Ave. E.
SCARBORO - TORONTO
AM 7-3381
G. Lock

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop
For your
SUNDAYSCHOOL SUPPLIES,
large selection,
REWARD TICKETS,
TEXTS,
ATTENDANCE CHARTS
and STARS,
TEACHERS RECORD BOOKS,
etc.
1058 MAIN STREET WEST
HAMILTON, ONT. Ph. JA 8-1932

Lambert Huizingh
Accredited Public
Accountant and Auditor
Commissioner for taking
Affidavits
●
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
●
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

DE STAKENDE WERELD

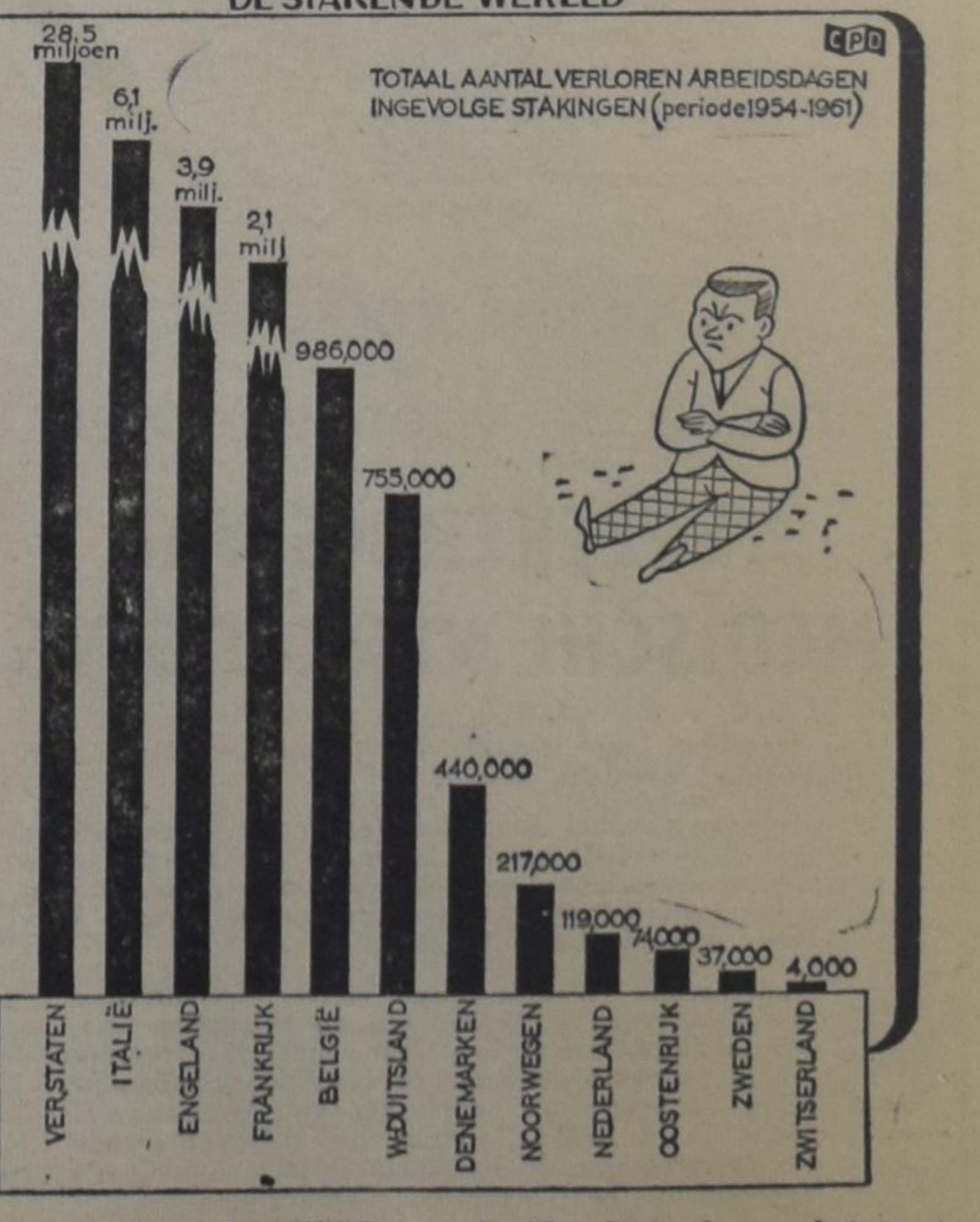

DE GROOTSTE STAKERS VAN DE WERELD

Arbeidsvrede is een goed dat in Zwitserland momenteel zijn hoogste punt heeft bereikt. Zwitserland kent van de landen in onze grafiek verreweg de grootste arbeidsvrede. Over een periode van acht jaar zijn er maar ca. 4000 arbeidsdagen verloren ingevolge stakingen. Noorwegen, dat veel minder inwoners telt dan Zwitserland, heeft ca. 217.000 verloren arbeidsdagen moeten tellen. Dit toont aan hoe groot de arbeidsrust in Zwitserland is.

De Ver. Staten kennen het grootste aantal verloren arbeidsdagen. Uiteraard zijn de Ver. Staten veel groter dan Zwitserland, indien de Ver Staten echter een arbeidsrust zouden bezitten gelijk aan Zwitserland dan zou Amerika maar 137.000 verloren arbeidsdagen mogen hebben, maar het heeft er ruim 28 miljoen. Amerika behoort dan ook bij de grootste stakers van de wereld. In Europa zijn Italië, Engeland en Frankrijk de grootste stakers, vooral in Italië is er voor de arbeidsvrede nog wel iets te doen.

SUPPORT
YOUR CHURCH
IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED
WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan
a synodical board

Ds. R. J. van der Veen over Conferentie I.F.E.S.

Positieve Bijdragen van Jonge Landen

WERKEN ZOLANG HET DAG IS . . .

"De International Fellowship of Evangelical Students is een groeiende beweging, die zich van Gods Woord uit met ernst en toewijding bezint op haar grote verantwoordelijkheid van de verspreiding van het evangelie in de universitaire wereld." Aldus vatte de gereformeerde studentenpredikant te Delft, Ds. R. J. van der Veen, in een gesprek met Uw correspondent zijn indrukken samen van de onlangs gehouden vier-jaarlijkse bestuursvergadering van deze internationale studentenbeweging. Deze bijeenkomst werd gehouden te Nyack, State New York, Ver. Staten, van 21 tot 31 augustus.

WIE ER WAREN

Nederland werd op deze vergadering vertegenwoordig door Ds. D. N. Wouters te Hoorn, gereformeerd predikant aldaar, Drs. J. Klapwijk, docent in de logica aan de Vrije Universiteit, en Ds. R. J. van der Veen, te Delft. Zij waren afgevaardigd door de commissie-Nederland van de International Fellowship of Evangelical Students, in welke commissie zijn opgenomen de Calvinistische Studentenbeweging, de Christelijke Gereformeerde Studentenbond, Sermo-Delft, Sermo-Groningen, en de Civitas Studiosorum in Fundamenta Reformato, een organisatie die eveneens studenten van gereformeerde signatuur omvat.

STERKE GROEI

Sedert de vorige vier-jaarlijkse bestuursvergadering, die in 1959 werd gehouden, heeft de I.F.E.S. zich in een sterke groei mogen verheugen. De evangelische basis, waarop deze studentenbeweging werkt, blijkt een sterke aantrekkingskracht uit te oefenen op christen-studenten uit jonge landen. Studentenorganisaties uit Afrika, Hongkong, Vietnam, Peru, Brazilië, Costa Rica, en Porto Rico zijn sedert 1959 als officieel lid toegetreden. De vergadering die nu in Amerika werd gehouden, werd bezocht door waarnemers uit Ceylon, Venezuela, Taiwan, Spanje, Dominicaanse Republiek, Panama, Chili, Argentinië en Haïti. Het ligt in de lijn der verwachtingen, mede gezien de bijzonder opbouwende ervaringen van de laatste bijeenkomst, dat deze landen in de naaste toekomst eveneens toetreding tot de International Fellowship of Evangelical Students overwegen.

HARD GESTUDEERD

Talrijke zaken van organisatorische aard zijn uiteraard te Nyack besproken. Een der besluiten was dat een bijbels woordenboek zal worden vertaald in het Spaans om het werk van de studentenbeweging in de spaans sprekende landen te bevorderen. Tenslotte mag men niet vergeten dat Spaans de tweede wereldtaal is. Dit bijbels woordenboek is voor de Verenigde Staten en Canada geen onbekend produkt, want het is verleden jaar van de bezige persen van de christelijke uitgeverij Wm. B. Eerdmans te Grand Rapids, Michigan, gerold. Het is de thans populair geworden *New Bible Dictionary*, een 1424 pagina's tellend werk, dat werd uitgegeven onder verantwoordelijkheid van de Inter-Varsity Fellowship.

Er is veel gestudeerd tijdens de tien conferentiedagen. Verdeeld in verscheidene werkgroepen hebben de conferentiegangers zich bezig gehouden met onderwerpen als de oecumenische beweging, de nieuwe ontwikkelingen in de Rooms-Katholieke Kerk, het communisme, en de verantwoordelijkheid van de christen-student in de universitaire wereld. De Nederlander, Ds. Wouters te Hoorn, had tot opdracht een rapport samen te stellen over oecumenische problemen, zulks naar aanleiding van een dagenlange bespreking in werkgroepen.

Ds. R. J. van der Veen hield een referaat over "Christendom en Cultuur", in welk referaat hij een duidelijke lijn aanwees, gegrond op schriftuurlijke mens- en wereldbeschouwing.

De delftse studentenpredikant had een zeer positieve indruk gekregen van de bewuste bijdrage van de studenten en van hen, die leiding aan het studentenwerk geven in Zuid-Amerika en vooral ook in de jonge landen van Afrika en Azië. Vooral groepen uit deze landen bleken een duidelijke belangstelling aan de dag te leggen voor vraagstukken zoals de relatie tussen het evangelie en het openbare leven teneinde zich mogelijkerwijze beter te kunnen toerusten tot de taak, die hun straks wacht in hun eigen land, nl. de christelijke levens-visie in hun omgeving meer gestalte te kunnen geven.

NOG IS HET DAG . . .

Ook de theologische ontwikkeling die zich in de Rooms Katholieke Kerk hebben voltrokken en thans nog steeds het onderwerp van vele beschouwingen vormen, zijn langdurig en gewetensvol in het licht der Schrift besproken.

Er is hard gewerkt en gestudeerd in deze internationale sfeer, te meer omdat bij vele het diepe besef leeft dat men moet werken zo lang het dag is. Er zijn reeds landen, waar de deuren van de universiteiten voor de verbreiding van het evangelie zijn gesloten . . .

NAAR GRAND RAPIDS

Na afloop van de I.F.E.S.-conferentie is Ds. Van der Veen op uitnodiging van de Dutch Immigrant Society naar Grand Rapids, Michigan, gereisd. Hij logeerde bij zijn vroegere verzetsvriend, de heer J. van der Laan. Hij heeft zijn tijd in Grand Rapids vooral gebruikt om zich zoveel mogelijk van het kerkelijk leven op de hoogte te stellen. Veel had hij er van gelezen en gehoord, maar de confrontatie met de werkelijkheid is toch altijd veel boeiender . . .

Gevraagd naar zijn indrukken vertelde Ds. Van der Veen ons, dat hij vooral sterk onder de indruk was gekomen van het vele evangelisatiewerk dat de Christian Reformed Church verricht. Het systeem van evangeliseren door middel van chapels had vooral zijn aandacht getrokken. In Nederland worstelt men met de vraag naar de gemeenschap, en hier in die kleinere chapels schijnt men dat te kunnen vinden, aldus Ds. Van der Veen, die overigens er van wilde afzien een definitief oordeel te geven. Reisindrukken zijn uiteraard zo oppervlakkig, aldus Ds. Van der Veen, die overigens zelf graag meer wilde weten over de sociologische bijmotieven in dit type evangelisatiewerk.

PREDIKANT OVERVRAAGD

Hoe voorzichtig Ds. Van der Veen zijn antwoorden ook formuleerde, één definitief oordeel hebben we althans kunnen vernemen: de dominees moeten naar zijn indruk te veel preken. Het systeem van gemeentevorming heeft zeker veel aantrekkelijks: een niet al te grote gemeente — "groot" dan uiteraard nar de maatstaf van de nederlandse stadspredikant — kan zeker een goede oplossing zijn van de gemeenschapsvraag. Men leeft mee met elkaar, maar aan de andere kant betekent dit voor de predikant dat hij iedere zondag twee maal preken moet. Dat komt voor een predikant neer op ongeveer 90 preken per jaar, en dat lijkt me toe een overvragen van de predikant. Zou door roulering van preekbeurten niet een besparing in het preekwerk kunnen worden verkregen. De predikant zou de tijd die daardoor vrij komt dan weer op een andere manier aan zijn gemeente kunnen besteden. Overigens begrijp ik dat de afstanden hier de vervulling van veel idealen in de weg staan . . .

Andy Velthoen

PHILIPS

☆ KLASSIEKE MUZIEK (Music for Millions)
☆ GEESTELIJKE MUZIEK (koren - solozang)
☆ POPULAIRE en VROLIJKE platen
☆ ORGELMUZIEK
Een grote verscheidenheid.

De nieuwe gesuggereerde verkoopsprijzen (een grote VERLAGING)

	WAS	NU
7" Single	$ 1.75	$ 1.25
7" E.P.	2.25	2.00
10" L.P.	4.50	3.98
12" L.P.	5.45	4.98

VRAAG VOOR CATALOGUS

Voor sommige districten vragen wij nog wederverkopers!

RECORDS

Zie Uw Hollandse Winkelier of Boekhandel

OF BESTEL BIJ:

PRO REGE PUBLISHING CO. and SPEELMAN BOOKHOUSE
10 Golfdown Drive - REXDALE (ONT.) - 741-6563
Uw adres voor: *BIJBELS - BOEKEN - DRUKWERK - STENCILWERK*

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

De "Harris Memorial Gallery" in Charlottetown, P.E.I.

(Can. Scene) — Met de opening van de Harris Memorial Gallery in Charlottetown op Prince Edward Island in 1930 werd de grote plaats, die Robert Harris in de Canadese kunst heeft ingenomen, officieel erkend.

Robert Harris werd in 1849 in de Vale of Conway in Wales geboren, en kwam op zesjarige leeftijd met zijn ouders naar Canada. Reeds in zijn jeugd begon hij te schilderen en hij studeerde later in Boston, aan de Slade School in London en onder Bonnet in Parijs in deze kust. Bij zijn terugkeer uit Europa in 1883 vestigde hij zich in Montreal, waar hij zijn kunst tot zoiets als een internationaal beroep wist te verheffen. Want uit zijn studio vond een opeen volging van portretten van voornaamste Canadezen zijn weg naar het volk. Ook de beroemde groep, bekend onder de naam "de vaders van confederatie", die bestond uit de leden van de Quebec Conference van 1864, en door middel van reproducties het best bekende schilderstuk van de Dominion is geworden, kwam van zijn hand. Nadat het bij een brand in de regeringsgebouwen in Ottawa in 1916 was vernield, werd het door Frederick Challener over geschilderd voor de regeringsgebouwen van Ottawa en het MacDonald Hotel in Edmonton, Alberta.

Hoewel hij het bekendste was door zijn portretten, maakte Harris zo nu en dan ook wel landschappen en studies. Men kan moeilijk een grappiger afbeelding van het pioniersleven in Canada vinden dan zijn "The School Trustees" in de National Gallery; maar pas in de Harris Memorial Gallery komt de veelzijdigheid van het werk van deze kunstenaar goed aan het licht. Zijn diepe gevoelens voor het Canada van zijn tijd waren een ware openbaring.

Imp.: HOLTZHEUSER BROS.
Toronto - Edmonton - Vancouver

Koopt bij de
ADVERTEERDERS IN
"CALVINIST-CONTACT"

ONS FEUILLETON

• SCHERVEN-MIE •

door Co Verburg

(3)

Elke dag was dat anders, iedere dag nieuw. Haar eenzame tobberij van de voorbije dag viel weg, haar kleine vreugden werden dubbel groot, als ze met hem praatte . . . Behalve vandaag. Naakt, triest en regenachtig, als de herfst buiten, was deze thuiskomst. Er was iets helemaal fout, iets zó dreigends, dat het haar bang en alleen liet. Ze droeg vandaag haar eigen eenzaamheid en die van haar Vader en stuk voor stuk wagen de zorgen daarom te zwaar. Hem ook, maar hij liet ze schieten en legde ze op haar schouders: "Je moet me dat maar vergeven, Mieke. Je Moeder was een edele, gelovige vrouw en zonder haar zou je Vader . . . Enfin, dat doet er allemaal niet toe . . ."

Zo, Mie Lomer: vergeef het je Vader, dat je jaar in jaar uit eenzaam was en zonder Moeder, want ze was een gelovige vrouw en dan wil je niet zo gauw aan een ander, als je een natuur hebt, een kunstenaars-natuur, als je Vader. Je bent eenzaam geweest en vandaag ben je dubbel eenzaam, want je Vader is door en door koud en door en door moe geworden, te moe om zijn eigen eenzaamheid te dragen: vergeef dat aan een oud man, Mieke . . .

Ze werd er bijna nukkig onder. De last, die té zware last wilde ze terugleggen op zijn in elkaar gedoken gestalte bij de plattebuis-kachel.

"Waarom zegt u dat allemaal, Vader? U maakt me zo verdrietig! Ik zal wat eten voor u klaarmaken, want u zult wel honger hebben . . ."

Zó leg je de eigen zorgen terug, wanneer je er onder dreigt te breken. Neem ze terug, Vader, waarom zegt u dat allemaal? U maakt me immers verdrietig? Ik zal er eten bij geven, maar neem je eenzaamheid en zorg, je nooit uitgestreden strijd, voor eigen rekening.

Hij kán niet, de Vader. Hij komt daar eerlijk voor uit. "Dank je, kindje, ik heb geen trek in eten. Ik ben te moe . . . In ieder geval ben ik warm geworden. Ik zal maar naar kooi gaan, denk ik . . ."

"U moet toch eten, Vader . . . U . . ."

De pottenschipper duwt zich moeizaam overeind uit zijn leuningstoel. Zijn hart breekt, omdat hij de zorg van zijn kind voelt, zonder te kunnen dragen. Hij moet weigeren en zij moet alleen dragen. "Eerst rusten, kind. Ik ben heus te moe . . . Ik denk . . ."

Maar hij is te moe om te denken. In zijn hoofd gloeit de koorts. Hij grijpt zich vast aan een bekend woord, een iedere avond weerkerend hartelijk en bekend woord: "Welterusten, Mie".

Daar staat ze dan. Ze wil verwijten, maar ze kan niet en mag niet. Vader is immers doodmoe, misschien wel doodziek . . . En hij was zo vreemd . . . Ze slikt. Ze moet haar rug rechten, om te voelen dat ze nog jong is en sterk en dat het voor haar onmogelijk is om óók ziek te zijn en zó moe, dat een ander het dragen vanzelf van je over moet nemen.

Op de rivier roept sonoor een stoomfluit en op hetzelfde moment is de wereld weer vol geluiden: regen, wind, de klok en de koffiepot. Met grote teugen drinkt ze de afgekoelde koffie uit haar Vaders kopje; de volle pot brengt ze naar de keuken, met het gewone gevoel van spijt, omdat er zoveel overbleef. De pit van het oliestel draait ze laag en blaast ze uit. Ze kijkt in de waterketel, die nog dampt naast de plattebuis en zet het water opnieuw op de rood-gloeiende kachel. Vader zal in ieder geval een hete kruik willen hebben. Dat troost haar. Zorgen, voor iemand zorgen, troost wonderlijk.

En zorgen, écht zorgen is dát geven, wat de ander in ieder geval aannemen zal, nu hij in deze toestand is. Vanavond is dat een kruik . . . en morgen . . . wat zal het morgen zijn? Thee? Een beschuitje op bed, met een kopje thee?

Nog voordat het water raast, heeft Mie in de beschuittrommel gekeken. Vier nog. Alle vier voor Vader en morgen nieuwe halen . . . !

Het is acht uur, dan heeft de potten schipper een hete kruik aan zijn voeten. Ze kijkt op zijn verweerd gezicht, ze voelt zijn pols en stelt vast dat hij warm is en koortsig. Meer zegt die pols haar niet, want ze heeft het tellen van de hartslag niet geleerd.

Behoedzaam legt ze zijn arm onder de dekens en stopt die dan in, tot onder zijn kin. Daarvoor oogst ze de dank, waarop ze onbewust gehoopt heeft: hij opent zijn zware oogleden en glimlacht met mond en ogen.

De dag is voorbij; hij eindigt rijker dan hij begon, want Mie Lomer ziet terug op een moment, waarop iemand dankbaar tegen haar glimlachte. Dát moment is voor het ogenblik sterker, dan de zorgen van de Novemberdag.

De pottenschipper is glimlachend weggedoezeld in koortsdromen; zijn dochter glijdt glimlachend weg in een waakzame slaap.

De wind flappert met het niet-geborgen grootzeil van de tjalk en de schoeiing schavielt kale plekken in de scheepswand, omdat de schipper de kracht niet meer opbracht om zijn schip te verzorgen. Groot is de nacht.

Een bullebak is de hofhond van buur Huiberts. Het beest heeft stellig de storm van deze herfstnacht in zijn kop, zó gaat hij te keer.

De boer hoort het in zijn slaap. "Hou je dan toch koest, hond!" bromt hij tegen de brede rug van zijn vrouw. Even later, als de hond toch blijft blaffen, geeft hij haar een por. "Koest, Karro!"

Daar wordt ze dan toch wakker van en ze murmelt tussen waken en dromen: "Is het zover, Hein?" in de veronderstelling dat het ochtend en tijd van opstaan is.

"Die hond!" verontschuldigt hij. "'t Is een merakel, zoals dat mormel . . ."

Klaar wakker is buur Huiberts. Vast en zeker is daar iets fout, door en door fout: de hond gaat met recht en reden te keer en dan is er onraad, dat is fout; óf de hond heeft het weer in z'n dolle kop en dan is het dubbel fout, fout voor de boer en fout voor de hond. "Wacht'es effe! De doerak!" Want wie komt er bij nacht en ontij naar deze afgelegen hofstee? Het zal stellig een geintje van die hond zijn.

"Vrouw, kijk jij effe?" bedisselt hij half-smekend. Het verzoek is in lijnrechte tegenspraak met zijn bedekt dreigement aan het adres van de hond, maar wat zal dat? De vrouw ligt het dichts bij het raam.

Gedwee heft ze haar lome leden uit het schudbed; haar bleke voeten schuift ze over de rand van het ledikant. Tegelijk wordt er zwaar op de keukendeur gebonsd . . . Met een zucht laat ze zich weer neervallen op haar plaats in het brede bed. "Voor jou, Hein!" zegt ze, nu klaar wakker.

De hond bereikt het toppunt van razernij: het geblaf gaat over in een kwaadaardig gehuil van machteloze woede. Opnieuw wordt er gebonsd en de nachtelijke gast rammelt aan de klink van de keukendeur.

Terwijl hij op zijn beurt zijn onwillige lijf over de bedderand werkt, put zijn ontwaakte geest zich uit in veronderstellingen: mogelijk is het Teeuw Versluis van de acht-hond. Teeuw gooit het op de melkerij en dan kalven de koeien door heel het jaar. Het kan zijn, dat het vannacht een vaarskalf is, dan is burenhulp welkom. Het kan ook een schipper zijn, die met zijn schuit is vastgelopen op de stikdonkere wallekant van de rivier. Een boer hoeft zich toch zeker niet bij 't eerste gerucht voor Jan en alleman klaar te staan? Buur Huiberts geeuwt luidop en rekt zijn leden, terwijl voor de derde maal een roffel gebonsd wordt op de deur. Maar hij bijt de laatste geeuw resoluut middendoor, wanneer duidelijk en angstig een vrouwenstem boven het geweld van de hond en de wind uitklinkt: "Ben je d'r in, Buur Huiberts! Huiberts . . . !"

Zijn vrouw komt overeind op haar ellebogen en tracht in het donker zijn gezicht te zien. "As-je-me-nou!" ontvalt haar.

". . . Bestáát-et!" vult hij aan.

Met twee stappen is hij bij het raam, waarachter de nacht toch nog grauw kleurt, vergeleken bij het effen duister van de kamer. Het raam knoerst vochtig, met een muisachtig geknierp van het katrolletje van de gewichten.

"Wie daar?" roept hij naar beneden. Nóg is zijn wantrouwen niet weg, maar de nieuwsgierigheid overheerst toch.

Bijna verontschuldigend roept Mie naar boven: "Ik ben het buurman, ik, Mie van de Pottenschipper."

Zijn verbazing is echt. Hij draait zijn hoofd naar binnen en zegt verklarend: "Mie van hiernaast!" Tot het meisje beneden spreekt hij dan de rest van zijn verwondering uit: "Meid, wat voer jij hier uit, zo midden in de nacht?"

Een merakel, dèr, dat die Mie bij hem onder het raam staat. Buur Lomer bemoeit zich hoegenaamd niet met de boeren, of het moet zijn dat hij van tijd tot tijd zijn potten bij hen tracht te slijten. Maar daar is ook de room al af, want Huiberts is zelf-kazer en dan kom je op geregelde tijden wel d'r-is in de stad om je kaas te verkopen. Vanzelf neem je dan zo 't een en ander mee van 't briefje van de vrouw, hoe gaat dat . . .

Mie weet dat. Een beroep op de hulpvaardigheid van deze boeren moet terdege steekhoudend zijn, anders vang je bot. De pottenschipper is een buitenissig mens, die de dingen zo heel anders ziet dan de boeren.

"Het is niet goed met Vader, Buur; de dokter moet komen. Hij heeft koorts en ligt aldoor maar te ijlen."

Angstig, gespannen wacht ze op zijn reactie. Ah, die is goed, gelukkig. Heb dank, Heer, hij had ook zonder meer nee te kunnen zeggen, want Huiberts is niet behulpzaam van huis uit. Teeuw Versluis is honderdmaal meer mens . . . "En minder boer!" zeggen ze in de buurt. Maar Teeuw woont zoveel verder weg en hij heeft geen ander gerij dan een drie-wielde-kar.

"Da's niet mis," onderbreekt buur Huiberts haar angstige overleggingen, "da's niet mis, wat je me daar komt zeggen, Mie . . . ! Wees toch koest, Karro, wees koest, hond . . . !"

Karro jankt nog even na, beëindigt dan de kringloop in zijn vierkant-gazen hok en staart met hete ogen naar de indringster op het erf. Hij neemt de tijd om de geur op te nemen, met staande nekharen en geheven kop.

De boer denkt kennelijk na: hij zwijgt en kauwt in het duister op een achtergebleven blaadje tabak in zijn mond, spuugt het dan ergens de nacht in, misschien in de richting van zijn vrouw, die "Hoe" en "Wat" zegt, omdat ze niet verstaan heeft wat Mie vertelde.

Hij láát haar; hij zegt niets in dit stadium, want hij is niet klaar met zichzelf en zaken zijn zaken. Houdt vrouwen daar buiten, mensen!

"Nou ja . . . enfin . . . Ik zal Nico dan maar even met de wagen naar het dorp sturen . . ."

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Eevery word more 5¢.

For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Grateful to our Lord and Maker we announce the birth of our fourth child

FRANK ANDREW

on September 19, 1963.

A brother to Ricky
Ronnie
Anita.

Bill and Betty Hoekstra.
181 Park Street,
Kitchener, Ont.

Op Maandag 14 october a.s. hopen wij te herdenken, dat God onze geliefde ouders en grootouders, oom en tante,

JAN TAMMING
en
GEESJE TAMMING—BORK

35 jaar geleden in het huwelijk verbond. Dat de Here hen nog vele jaren voor elkaar en voor ons allen mag sparen, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Strathroy, Ont.:
Jan en Froukje.
Ralph en Tena.
Sarnia, Ont.:
Martin en Nelly.
Strathroy, Ont.:
Jim en Barbara.
Albert en Martha.
Grand Rapids, Mich.:
John en Hilda.
Strathroy, Ont.:
George, Henk, Riek.

Gelegenheid tot feliciteren van 3—4.30 n.m. in de basement van de Chr. Ref. Church, Strathroy, Ont., 407 Metcalf St.

Vanuit Nederland ontvingen wij bericht, dat de Here tot Zich nam onze geliefde moeder en grootmoeder

TRIJNTJE VAN DER KOOY—DE JONG,

in de gezegende ouderdom van 78 jaar.

Gezang 14.

Namens kinderen en kleinkinderen:
A. Looyenga—
Van der Kooy.
B. Looyenga.

Hamilton, Ont.
75 W. 3rd St.
16 september 1963.

Op Vrijdag 27 september heeft de Here thuis gehaald Zijn kind, onze zuster en tante

AALTJE NIJKAMP,

in de leeftijd van 65 jaar.

Zij is nu verlost, God heeft haar welgedaan.

R.R. 2, Hagersville:
G. J. Nijkamp
en echtgenote.
en zuster Wed. H. Hoekjen,
Nijverdal, Holland.
en verdere familie.

R.R. 2, Hagersville, Ont.,
27 september 1963.

Geheel onverwachts werd van ons weggenomen ons medelid

Mrs. A. v. NETTEN.

"Wie in Hem gelooft, zal leven."

We betuigen onze hartelijke deelneming aan haar man en kinderen.

Namens de Vr. Ver.
"Belijden en Beleven"
te Jarvis.
Het bestuur.

---

150 Acre Dairy Farm
met melkcontract.

120 Acre bewerkbaar. 30 acre bos. 7 kamer huis met drie slaapkamers, voorkamer, grote keuken en diningroom. Barn met stanchions en water. Melkhuis, varkenshok en garage. Kleigrond. Vee is Holstein en Jersey. Bulk cooler. Alle nodige machinerieën. De barn is vol hooi. En de silo vol corn. Dicht bij school en kerk.

Vraagprijs $ 30.000. Down $ 9.000.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Langley Christian School still needs

A TEACHER

for grades 1 and 2. Who is willing to help? Send applications to Tony VanderWal, 20452 - 102 Ave., R.R. 4, Langley, B.C.

Drayton Calvin Christian School is in need of a

PRINCIPAL

for the current schoolyear. Please contact G. Lubberts, Secr., R.R. # 2, Drayton, Ont.

For rent:

6 ROOM HOUSE

within walking distance of First Chr. Ref. Church, Toronto. Also near subway. Very reasonable, available at Oct. 20. J. Barkmeyer. Phone HU 1-8419.

Te koop:

HOLL. LEESBIBLIOTHEEK

(duizend delen). Geschikt voor vereniging of als bijverd. Prijs $ 500 incl. catalogi en rekken. Contact J. Veenstra, 25 King St., Weston, Ont. CH 9-5406.

PRINSJESDAG 1963 IN NEDERLAND

Een moment tijdens het voorlezen van de Troonrede door H.M. de Koningin. V.l.n.r. H.K.H. Prinses Irene, Z.K.H. Prins Bernhard, H.M. de Koningin, H.K.H. Prinses Beatrix en H.K.H. Prinses Margriet.

100% MEER EN BETERE WARMTE

voor Uw dollar wanneer ge Uw huis verwarmd met een E. M. Jaarsma kolenhaard. BESTEL NU. Kleurenkeuze zwart, grijs of bruin. Prijzen vanaf $ 170.00.
L. Kouwen, 258 Weir Street N., Hamilton, Ont. Phone LI 9-5715.

FIRST-CLASS BARBER WANTED

in one of the most distinctive shops in the West. European-trained barbers are welcome to apply. Please write, stating full particulars as to training, experience, age, marital status, etc. to this paper under no. 1648, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Gevraagd in St. Catharines, Ont.:
EEN GOEDE PAINTER
Goed loon. Brieven onder No. 1647, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

FARM FOR SALE

100 acre farm, 9 miles from Dundas. Lovely 9-room brick house with all conveniences and an attached double garage. Good barn 40' x 60'. Forty acres working sandy loam — balanced pasture and bush.

Asking price $ 20,000 with $ 6,000 down.

CONTACT:

S. A. ELGERSMA
R.R. 2,
BRANCHTON, ONT.
or phone 659-3514

Rep. of R. O. Biggs
Real Estate.

Wanneer zal 't zijn?

Of is het gauw een jubileum?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact, te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

Antisemitisme

In het Noordhollandse dorpje Opmeer, woont een bijzonder rustige bevolking.

Hoe fel de noordwesten-winden ook mogen waaien, de wind des geestes, is hier slechts een zachte koelte, met het accent op "koel".

Er is niet veel opwindends gebeurd sedert in de herfst van 1799 Generaal Daendels de Engelse wachtpost hier verdreven had, en gereed was, om naar zijn zeggen het aristocratische ongedierte uit te roeien.

Toen zullen de Opmeerders wel meer bewogen zijn geweest, maar nu sinds jaar en dag het leven zijn gewone gang gaat, bemoeien zij zich met niet veel anders dan hun bedrijf en de kolf- en billiardbal.

Ik had in dit dorp een herbergzaal gehuurd, en hier en daar biljetten aangeplakt met de mededeling dat ik zou spreken over bovengenoemd onderwerp.

Dat stond toen in het middelpunt der belangstelling sedert bekend geworden was hoeveel miljoenen Joden Hitler had vermoord.

Het was koud die avond en wij vroegen de waard om de kachel aan te maken.

Dat ging maar slecht, want een diepe depressie passeerde de kuststreek en de rook symboliseerde de geestesgesteldheid van Opmeer, en weigerde op te stijgen naar hoger sferen.

Dat was geen goed begin. Bovendien waren er geen Opmeerders. Een stuk of wat gereformeerden die van elders kwamen en hier op de zuivelfabriek werkten waren er, en dan nog één man.

Mr. Arie (zal ik maar zeggen) vroeg hem: "Woont u ook hier?" waarop hij, kennelijk niet van plan verdere mededelingen te doen, antwoordde: "Neen, te Hoogwoud."

Het werd een pijnlijke situatie. Arie stelde voor, de vergadering maar in zijn huiskamer te houden. En zo geschiedde.

De waard kreeg zijn rijksdaalder en vond het welletjes. De Hoogwouder ging ook mee en ik hield mijn rede voor een weinig talrijk gehoor.

Ik zei, dat het onderwerp wel een politieke kant had, maar ook zeer wel een religieuze, en dat ik daarover spreken wilde.

Ik vertelde mijn gehoor, dat het antisemitisme begonnen was in Sinear's vlakte, toen men daar zeide: "Laat ons een **Naam** maken voor onszelf. Nu betekent Sem: Naam, en vader Noach had zijn oudste zoon zo genoemd, omdat hij op Gods Naam vertrouwde, die Naam zo heilig groot en goed. Maar de bewoners van de vlakte versmaadden die naam en wilden in Babels toren een naam voor zichzelf op aarde graveren.

Antisemitisme is dus veel meer dan jodenhaat. Het houdt er echter wel verband mee. O, zeker, Hitler wilde de joden uitroeien omdat zij, naar hij in "Mein Kampf" beweerde, zo immoreel waren. Nu zijn er inderdaad immorele joden. Maar hij moest dat niet zeggen want zijn immoraliteit overtrof die van de Joden. En in de diepste grond was het dan ook een haat tegen Hem, die de zon ten licht geeft des daags, de maan en de sterren ten licht des nachts, die de zee klieft, dat hare golven bruisen, en Wiens Naam is: "Here der heirscharen".

Tegen Hem die gezegd heeft: "Als deze ordeningen voor mijn ogen zullen wankelen, dan zal ook het zaad Israels ophouden een volk te zijn al de dagen." Tegen Hem die gezegd heeft: "Ik ben de God Abrahams, Izaks en Jacobs, dat is mijn Naam eeuwiglijk en mijn gedachtenis van geslacht tot geslacht."

Toen ik mijn rede gehouden had, presenteerde de gastvrouw koffie en de gastheer kreeg een nieuwe vlaag van belangstelling in de vreemdeling en vroeg hem of hij het wat met de spreker eens was.

Nu kwam de man los en zei: "Jullie zullen mij wel wat zwijgzaam gevonden hebben, maar daar was reden voor, want ik ben n.l. rechercheur, en de commissaris van politie droeg mij op, eens te luisteren of die man geen communist was, maar ik merk wel, dat kan geen kwaad."

"O," zei Arie, "zouden de Opmeerders daarom zijn weggebleven, omdat zij vreesden voor communist te worden aangezien?"

"Dat kan best wezen, want daar zijn veel mensen doodsbang voor," zei de rechercheur.

"Maar," voegde hij er aan toe, "niet waarvoor men u houdt, maar wat u bent is belangrijk."

Ik leerde de kolf- en biljarthelden die avond beter kennen, en vond het vrij hopeloos om deze mensen de heerlijkheid van Gods Naam te prediken.

C. Sluys.
Los Gatos, California.

VERSCHENEN

Christian Perspectives 1963

Lezingen, gehouden tijdens de Unionville-Conferentie van de A.R.S.S. in 1962. Iedere serie lezingen is thans in een afzonderlijk boekje, n.l.

DR. C. SEERVELD
"A Christian Critique Of Art"

DR. R. KOOISTRA
"A Christian Approach To Sociology"

IR. H. VAN RIESSEN
"The University And Its Basis"

PRIJS PER DEELTJE $ 1.00

Verkrijgbaar bij Uw boekhandelaar, of bij

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.
Box 312 Station B Hamilton, Ont.

Drukwerk nodig?

Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.

GUARDIAN
PUBLISHING COMPANY LTD.
HAMILTON, ONT.

Corner Gage & Main
P.O. Box 312, Station B
Phone 547 - 1488
547 - 1489

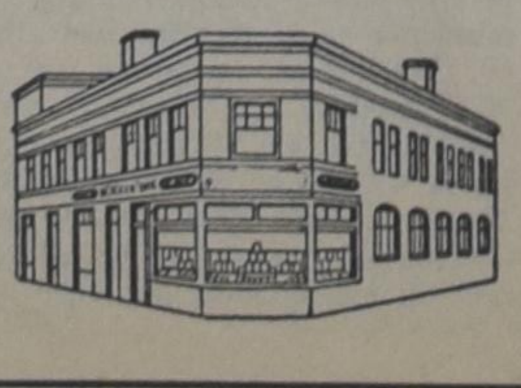

P. De Haan & Zonen

AUTOHANDEL, REPARATIE, SERVICE & BENZINE

FINA STATION
1590 MAIN ST. W.
Hamilton
JA 9-7944
of
FU 3-7380
Zondags gesloten.

Geef Uw
Adresverandering
steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

Voor al Uw reizen per Boot-Vliegtuig-Bus-Trein
Voor inlichtingen, reserveringen en tickets naar

JAN FABER
Mgr. Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

Christian Perspectives Series

UIT VOORRAAD LEVERBAAR BIJ

SPEELMAN'S BOOKHOUSE

10 Golfdown Drive REXDALE, ONT. Phone 741-6563

CLOSING THE GAP

Despite the increase of Christian efforts throughout the world in the past year; despite the record budgets for missionary outreach and even record responses to the gospel appeal, the gap between the expanding world population and church membership continues to widen.

According to statistics compiled by the Evangelical Foreign Mission Association — in conjunction with the U.N. statistical reports — for every 3 members that the church adds to its roll annually there is a net gain of 20 unchurched in the world. The world population is gaining at a rate of 57 million annually and the figures seem to jump faster than the record keepers can tally them.

Along with this has come the growing concern in the past year by mission leaders over the drop-off of missionary candidates coupled with increasing pressure around the world to curtail the person-to-person evangelism and even much of traditional missionary outreach.

Consider the rising sweep of Islam, for instance, both in missionary outreach and in their retrenching attempts to forbid Christian penetration into their populations. This tremendous Moslem territory that extends from Morocco in the Northwest of Africa into the East Indies has approximately 500 million people or 1/6 of the world's population.

New UN concentrations in the area, meanwhile, are designed to cut down the death rates while the birth rate remains the same — all of which indicates that population figures in this area will continue to soar.

Couple this with the increasing pressure of Roman Catholic dominated countries to check evangelical activity; add the new moves in many newly independent countries to check missionary work as another form of "colonial imperialism"; (as in the Sudan in Africa today where missionary work is practically at a stand still by government order); and always there is Communism continually biting off new chunks of free territory and making it virtually impossible to continue personal contact with the masses.

These are not simply alarmist figures or the harangues of a pessimist. These are realistic computations. They do not spell out the finish of Christianity or the hopelessness of the task of evangelism. But they indicate emphatically that some means must be found whereby the message of Christ can be communicated without restraint.

It is this concern that has moved many mission boards to put literature as their number one priority, along with other communications media, in reaching the masses. While mission forces double their efforts as best they can, literature is being thrown into the line to augment these efforts to close the gap.

Take the difficult Moslem world as an example. In Tunisia, where the North Africa Mission has operated for years, the record showed in 1959 a total of 40 converts in 14 years! This is considered typical response in Moslem territories when face-to-face contact of Christians with Moslems is practically out of the question.

In 1958, however, Mr. Harold Street, Executive Secretary of Evangelical Literature Overseas, visited Tunisia and suggested that the NAM try correspondence courses to reach Moslems. In 1959, a course on the Gospel of John was adapted and in 1961 they began mailing them out. By 1963, 21 months later, they had mailed out 17,784 courses; at the end of these 21 months, 1027 had completed the course of 24 lessons and 675 HAD TURNED TO CHRIST! From 40 converts in 14 years to 675 in less than two!

Or take the case of Spain where evangelicalism is carried on mostly underground. Here Roman Catholicism is a state religion. It is even forbidden to open a bookstore to sell evangelical literature.

And yet in this spiritually dry country, young George Verwer of "Send the Light Mission" has penetrated the masses with literature. "We opened a bookstore in the heart of Madrid," Verwer explained, "and sold Catholic Bibles. We did this because the Bible has the Gospel of John in it like ours. Since this was the only form of literature we could use, we utilized it to undescore the gospel."

Roman Catholic France is another example of spiritual dryness. Verwer was told that it was very hard — next to impossible — to sell books there. And yet in one rainy week, Verwer sold $130 of books and distributed 50,000 tracts. "People in France are sending $5.00 and asking for every book on our list now," he added.

Through correspondence courses, Verwer, as of late 1961, had over 30,000 people enrolled from the U.S., Mexico and Spain. Since then the number has doubled.

"I'm sold on literature," Verwer said. "If I had a choice between wearing these clothes or reaching another person with literature, there wouldn't be any hesitation."

Then there's the phenomenal population explosion in Latin America. This vast territory has increased from 90 million in 1925 to 205 million in 1961. Protestants have increased from 800,000 to 10 million in the same period. But along with this steady growth in the church has come increased Catholic activity with its attempts to strangle the evangelical witness.

Communism, meanwhile, has geared its program in this area to the nearly 5 per cent literate population. There are now about 350 communist or pro-communist newspapers and periodicals exclusive of Cuban publications. A 1960 catalog showed at least 1500 communist titles.

But missions are not slow in Latin America to see the potential of literature. Literature fellowships such as LEAL, CLEB and ELO sponsor workshops in all phases of literature to stimulate production and distribution. Bookstores in Brazil alone have increased from 20 to 60 stores in five years, and many more new ventures in the bookstore field have been sparked by these workshops.

Space would not permit comment on the new literature ventures in the Philippines, India and Japan among others. But in every area of the world where there is missionary activity, literature is becoming one of the potent tools to close the gap between population explosion and evangelical outreach.

Now — just suppose? Suppose that tomorrow all of the countries we mentioned decided to halt missionary activity as far as face to face contact is concerned. Would this mean the end of gospel penetration? Thank God, no. For while any government may forbid this personal contact, it is reluctant to forbid its own people from buying what they want in terms of literature.

So, then, whether literature is used to augment present missionary forces or to go where no missionary exists or even to do the job when all mission programs are halted — it is one of the means today given of God to *close the gap* between the church and millions outside.

—Prepared by Evangelical Literature Overseas

CHRISTIAN RESPONSIBILITY IN PUBLIC AFFAIRS SEMINAR SET FOR WASHINGTON, D.C. JAN. 21—24, 1964

Washington, D.C. (CNS) — A seminar on Christian Responsibility in Public Affairs, scheduled here January 21—24, 1964, is expected to attract ministers and laymen from evangelical churches across the nation.

"Purpose of the seminar," declare leaders of the NAE-sponsored event, "is to give evangelical church leaders a direct contact with the political milieu in Washington, and to stimulate consideration of political and social responsibilities which pertain to Christians in America today."

The list of speakers include Congressmen, specialists in the executive branch, government orientation and training officers, as well as several Christian leaders who are helping perpetuate an evangelical witness in Washington.

Subjects to be discussed will include the following:

- The Dimensions of Christian Responsibility in Public Affairs.
- The Role of the Christian in Public Service.
- Preserving Our Christian Heritage and Projecting Our Christian Witness.
- Church-State Relations: The Current Scene.
- Law Enforcement and the Role of Churches in Preventing Crime.
- Facing the Threats to our National Security.
- A Global View of American Foreign Policy.
- Values which Christians should Support in National Legislation.

Tour sites will include the Lincoln Memorial, Jefferson Memorial, Arlington National Cemetery, the Supreme Court, the Library of Congress and a special visit to the White House.

Registration is open only to pastors and laymen of evangelical churches. In many cases the church will send its pastor and share his expenses. Laymen must be accompanied by their pastors.

Further details mav be obtained by writing NAE, 1405 "G" Street, N.W., Washington 5, D.C.

PUBLISHERS CALL EVANGELICAL READERS "BOTTLENECK" IN REACHING NON-CHURCHED

Washington, D.C. (CNS) — One big problem Christian publishers face is how to produce literature which is true to life without offending evangelical book buyers, two speakers at the Christian Booksellers Convention here declared.

Floyd W. Thatcher, president of Cowman Publishing Co., Los Angeles, said that publishers often hold back on publishing books which "do not use evangelical cliches on every page" because they cannot afford to irritate either the seller or the buyer. He said a survey of booksellers revealed that most of them are serving primarily the professional church workers, thus leaving nine out of ten people in their communities unreached through their stores.

"We must decide," Thatch said, "if we are going to communicate to the man on the street in our language or his. We have been doing the former with an astounding lack of success and it seems to me it is time we tried the latter."

William F. Moore, executive secretary of the Christian Booksellers Association, Chicago, declared that not many Christians recognize the need for different writing and publishing techniques in reaching the literate and cultured American pagan.

"We must get away from direct preaching, which this group vigorously resists, if we are to reach them," Moore said. "But the evangelical public has not shown itself ready to accept the kind of books which communicate the good news of Christ through real life situations."

Both Thatcher and Moore expressed disappointment that the kind of Christian fiction which a publisher can afford to produce is usually of such poor quality that non-Christians will not buy it. They blamed writers partly for what they called "the sad state of Christian fiction."

They were optimistic, however, about the broadening attitudes on the part of both store owners and readers.

Another speaker, Dr. Walter Judd, former Minnesota congressman, urged Christian publishers and book dealers to be as skillful in the use of honest words as the Communists are in the use of lying words.

When man presumes to have attained a self-sufficient maturity, he is left with nihilism, speechless. But when he is willing to listen in obedience to the Word of God he receives a voice to be mature. If man's goal is prosperity, he is left with unrest and unhappiness. But if he seeks the Kingdom of God, he prospers. If man tries to be at home here, he will finally dwell in estrangement. But if he knows he is a stranger here, travelling towards the Kingdom, he is given a home here, already now in the Kingdom.

—Prof. Dr. H. van Riessen

CHRISTIAN CC COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

A CHRISTIAN INTERPRETATION OF THE NEWS

by Dr. P. G. Schrotenboer

3. - Christian Principles of News Analysis

We have sought to establish that Christians should interpret the news in a Christian way. There remains to set forth clearly what that way is. We may all agree that God has given each of us the task to be informed and to make Scripturally controlled judgments on current events, to know the news and what the news means; but we shall not find it easy to fulfill this calling.

One feels that he is plowing virgin sod when he speaks of a Christian analysis of world events, for there is apparently little reflection on this subject in this continent. Theological magazines do comment on the most talked-about world events. But far more space is given to this purpose in liberal theological magazines than in evangelical periodicals. In fact in all of western society the secular "mind" has a virtual monopoly on news reporting and analysis. If therefore this attempt to set forth the Christian principles of news analysis appears to be incomplete or inadequate, remember it is a first attempt. Someone has to begin.

The Christian interpretation of world news is (1) based on truly Christian (Biblical) perspectives and is (2) directed by a Christian (evangelical) purpose.

1. A NEWS INTERPRETATION BASED ON CHRISTIAN PERSPECTIVES

To get a perspective or viewpoint, one needs a point of view, that is, a vantage place above the scene from which he can scan and analyze the events that happen. Like a forest ranger, he needs a look-out tower from which to see in all directions. That vantage point over world events is given us in the Holy Scriptures. They provide a Belvidere from which to view the panorama of world affairs and discern their meaning. They give us the look-out point from which to gain a knowledge of man and history and a framework into which we can fit the knowledge of persons and happenings.

a. The knowledge of man.

To interpret the news, we must know man, the maker of the news. We need not necessarily know the individual characteristics of all men, by which they are distinguished from each other, but we do need to know the nature of mankind and the qualities which are common to all. We need to see man as always and everywhere the creature of God, the vice-gerent of the world. Without the Scriptural insight we cannot explain how man can exert mastery over the world. Scripture told of man's glory long before the first man was rocketed into space.

To know the maker of the news, we need also the knowledge of the misery of man without God: a restlesss creature because he will not find his rest in his Creator, seeking vainly to find the solution to his own problem, until he is tempted to cease looking hypersensitive about his dignity and honor, becoming more and more convinced that no one knows what constitutes a good society, and therefore believing that the only life that matters consists in the abundance of things he has. Modern man has become disillusioned with the many ideologies which a former generation proclaimed. As Nathan Glazer recently said, "a new mood of malaise and exhaustion is beginning to overtake us, and we wonder where there is to go from here".

Scripture tells us of man's revolt and flight from God. This explains why the current coverage of the news is so largely done without reference to Him or His Word. This is why man is trying to withdraw greater and greater areas of life from the influence of religion and why the present age can be called the age of secularism. We therefore know that men generally will not view with favor any attempt of Christian journalists and readers to beam the light of God upon man's happenings.

We can know man only if we know his constitution: a creature bound to God with an unbreakable cord. Not even man's rebellion can break that cord, no, not even when man experiences that to live apart from God is death. We need to know man's faith or unbelief and the ruling ideas of his life. We shall understand these only if we note his reaction to Christ and the Scriptures. Man's attitude toward God determines who he is just because man is the image of God.

In the understanding of man that is needed to gain perspective in life, we have to know the principles which men espouse. We must know the main lines of thought in the western world. Also the avowed principles to which the Communists have committed themselves. These we can know and truly evaluate only in Scripture's light.

It will help us greatly, in trying to make sense of world events, if we view what nations and blocs of nations do against the background of their declared ideology (set of ruling ideas.) We should therefore interpret the Communists in the light of their Marxist plans. By way of example therefore, since they openly have committed themselves to the revolution of the world into a classless state, we must fit their actions into the framework of their attempt to dominate the world. Their motive explains their actions. Therefore we believe that they will keep the agreements they make only so long as the keeping of them fosters their purpose, not because they are bound to a standard of right, nor because they now stand on a common basis of trust with the west. It would be fatal to forget the principles which men set forth. And modern liberals are so prone to forget. They find it difficult to believe the communists really mean what they say when they state their plans and to believe they will break their word to keep their declared ideas.

b. The knowledge of history.

To gain the necessary perspective, it will be necessary above all to understand the central driving forces in history. In other words, the Christian needs a Scriptural philosophy of history as a whole in order to interpret current events. He needs an over-all view of human doings. In interpreting the news he must apply the truth that *the central power* of the forward march of history is the Kingdom of God. We are so often tempted to forget that in and through the grandiose plans of nations and unions and the machinations and connivings of opposing forces, the Lord is accomplishing His purpose. God rules and overrules and works out the design of His sovereign will. We are not able to relate all events to this over-all plan in a direct way, but we know that they are connected, even though we cannot always see the connecting line.

In the Scriptural perspective of world events we view the happenings of the day in the light of the struggle between the Kingdom of God and the kingdom of the world. We know that the devil has been defeated, for Christ conquered and delivered us from all his power; but the devil is retreating not willingly but according to the plan of ruthless destruction.

It was with this conflict in mind the the Reformed Ecumenical Synod which met in Grand Rapids called attention to the fact that the contrast between the kingdom of light and the kingdom of darkness is becoming more clearly defined in the sphere of political and social relations and saw in this an increasing difficulty for Christians to unite with so-called neutral organizations.

The discernment of trends in history is not the result of pure observation of the events of the passing scene. The Christian who today sees the heightening of the conflict should have anticipated it beforehand. He is taught to expect the continuation of a trend which will crystalize when he that is just need no longer urged to be just and he who is unjust will not be admonished to change. Scripture knows of a time when all categories will be fixed for always. But unless one's eyes are opened by the Word of God, although he may observe the conflict, he will not know its meaning, much less the outcome.

Man is an agent in this historical process, a responsible agent called to give account to God for his role. He is a citizen of the one kingdom or the other. He is either a child

(Continued on page 8A)

Dr. P. Y. DE JONG
Dr. R. KOOISTRA
Rev. F. GUILLAUME
Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE GOSPEL OF MARK

No. 3

THE KING PRESENTS HIS CREDENTIALS

Mark 2:16-28

BACKGROUND NOTES

Mark is the gospel of swift action. The other Synotpics (Matthew and Luke) spend considerable space describing the events of the birth of John and Jesus. Mark, now, in the very first chapter takes us 'forthwith' into the ministry and work of Jesus. This is a gospel of unpadded description; it is illustrative rather than comprehensive, selective rather than complete. It is really only an outline. Every sentence carries a heavy cargo.

It is therefore necessary to read slowly and carefully. One must repeatedly ask himself why Mark has chosen to record just these events and not others. While it is true that Mark stresses the kingly character of Jesus Christ (note the general title of these outlines: Behold Your King) this does not mean that he fails to mention or even neglects the prophetic and priestly work. At all times Christ is the one, undivided Servant of the Lord and as such carries out His Father's will as prophet, priest and king. We therefore should beware of making artificial distinctions and placing undue stress on the one office to the neglect of the others. In stressing the Kingly side of Christ's person and work, Mark does so only by way of emphasis and for a definite purpose. That purpose is explained throughout this entire series of outlines.

In entering upon this portion of Mark's gospel, we should recall the question of the highpriest to Jesus at the time of His trial. The highpriest asked Jesus of His disciples and his teaching (John 18:19). By these two things Jesus had made Himself known. Hereby He had presented Himself to Israel. On the basis of his disciples and His teaching His whole claim to be the Christ rested; actually, on His disciples, His teaching and His miracles, but the high priest asked only about the first two. In the lesson we now study Jesus showed Himself as the Messiah, the Servant of the Lord by means of all three.

Every group which hopes to make good study of this gospel should have available a harmony of the gospels, a book with the four gospels in parallel columns. **A Harmony of the Gospels** by A. T. Robertson will prove invaluable for the preparation of these outlines.

THE OUTLINE

A. **Calling the disciples** (vs. 16-20).

Jesus was "the one sent of the Father into the world." And as the Father had sent Him, so he would send his disciples. Even before beginning to preach, Jesus chose the first of the disciples. Woven into the basic pattern of God's plan of salvation is the delegation of work. The Kingdom is built up of Christ-appointed workers. For an office in the church of Christ, two things are necessary: a call and an assigned task. Both of these are found in the call of the first four disciples. What was the assignment? In explaining Jesus' call of the four fishermen, note his right (in simply calling them to follow) and their direct compliance. How did Jesus tie in their new work with their occupation? (v. 17)

B. **Beginning to teach** (vs. 21, 22).

Mark does not tell us here what the content of Jesus' teaching was; he only describes how Jesus taught, namely, with authority. This authority is illustrated in the "sermon on the Mount" where Jesus repeatedly declared: "I say unto you". Jesus' attitude and procedure was strikingly different from that of the scribes. Not that they had no authority, for they were experts in the law, but they were at best merely expounders of the law while Jesus spoke with an authority which belongs only to the author of the law. He not only declared God's will without limiting himself to the O.T. revelation, but He also declared His own will. He spoke with a "self-evidencing light and self asserting force." (Alexander). What was the reaction of the people to his teaching? (vs. 22). What is more important to establish first: what a person says or the authority with which he speaks? Does this explain why Mark writes the way he does?

C. **The miracle of deliverance** (vs. 23-28).

This was not the first miracle Jesus performed (cf. John 2:11). It is however the first one which Mark records. We should note how the performing of this miracle attested Jesus as the Royal Son of God. Delivering the man from the grip of the demon not only displayed Jesus' power, but also showed the forces with which Jesus had to contend in setting up his Kingdom, namely the power of the devil over men. Explain how in this miracle mercy and deliverance are joined. Explain also how deliverance and judgment are united. Mark is telling us here in story form that Jesus Christ came into the world to destroy the works of the devil (1 John 3:8). Explain too what effect the devil's control over people had upon the victims. What does this say of the nature of the kingdom of evil?

Against the background of Jesus' presentation of Himself to Israel, and His making Himself known (presenting His credentials) by means of disciples, teaching and miracles, now ponder the question why He refused the testimony of the demon that He was the Holy One of God. Why did He command the demon to keep still?

Ponder also the words of the demon: what have we to do with thee, art thou come to destroy us? The first words seem to tell Jesus to keep hands off. In other words: what we are doing, Jesus, is none of your business. Why did Jesus not accept this rebuff? We are amazed how much the demon knew, both of the person and the work of Christ. But was it the devil, or the works of the devil, which Christ came to destroy? Explain why it was essential for Christ's presentation to Israel that he make it crystal clear that he and the devil were deadly enemies. Unless we grasp this warfare, we shall not understand the message of the gospel. A final matter to consider is the added amazement which this act of deliverance had upon the people. Can you explain why this miracle caused the people to marvel over Jesus' doctrine? (v. 27). In Jesus' saving work, word and deed are inseparably joined.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

AN INTERESTING STUDY

Because the ladder cannot be published as yet, this week we have the opportunity to deal with a study which shows the picture of a real battle field.

Position

The left wing is very dangerous for the white army. In only 2 or 3 moves the battle may be decided there. The last and only chance white has, is 1. P-R6. This move is a real threat, for if black would continue by 1. -, P-B6 etc. the Rook-Pawn would become a Queen and after Q-R5 ch, mate would follow by Q-B7. The black soldiers try to help their King: 1. -, BKB1! If white would lose his Passed Pawn, a draw or loss would be the end. Therefore the white attack goes on: 2. P-R7. Now a second dangerous move follows: 2. -, B-QB8!! Notice the real purpose: 3. P-R8??/Q, BxP ch; 4. K-R7, B-B4 ch etc. perpetual check and it is a draw. The white King plays 3. K-R8. Not too good, but there is no better move. The King seems to be passive, only waiting for his death, for black plays 3. -, BxP. Now another soldier runs to rescue his King. 4. P-B8/Q ch! Of course, black takes him: 4. -, BxQ. Then a third warrior throws himself into the fire: 5. P-K6! This courageous deed confuses the black army somehow, for the consequences may be dangerous. (5. -, BxP?; 6. P-N7, B-Q3; 7. K-N7 etc.) Therefore black plays 5. -, K-K2; 6. B-N2, K-K1, and a draw seems to be the end. But white knows better. A fateful blokkade starts by 7. B-B6 and black is forced to sacrifice precious Pawns; 7. -, P-B6; 8. BxP, of course, followed by 8. -, K-K-2; 9. B-N2, K-K1 and 10. B-B6 and the same situation is there again. A second sacrifice follows. 10. -, P-N7; 11. BxP. Now again a heavy struggle starts, but in vain for black. 11. -, B-N2; 12. K-N7, B-Q4! This last threat forces white to play 13. P-N7 answered by BxP ch; 14. K-R8 and black is compelled to play B-Q4. Now finally the King can make place for a Queen at R8 by 15. K-N7. Many soldiers had to sacrifice themselves for the triumph of their King. White could not win without the sacrifices of three Pawns. On the other hand black made also several sacrifices, but they did not help at all. Isn't this true in every battle?

FOR YOUR ENTERTAINMENT

The here published problem of K. Hanneman has no value for the ladder game, but is very interesting for all our readers. It can be solved in 4 different ways: mate in 1 move is possible, but also in 2 moves and in 3 and 4 as well. Try to find the four solutions for yourself. Two months from now I hope to publish the solutions.

Black: 2 pieces

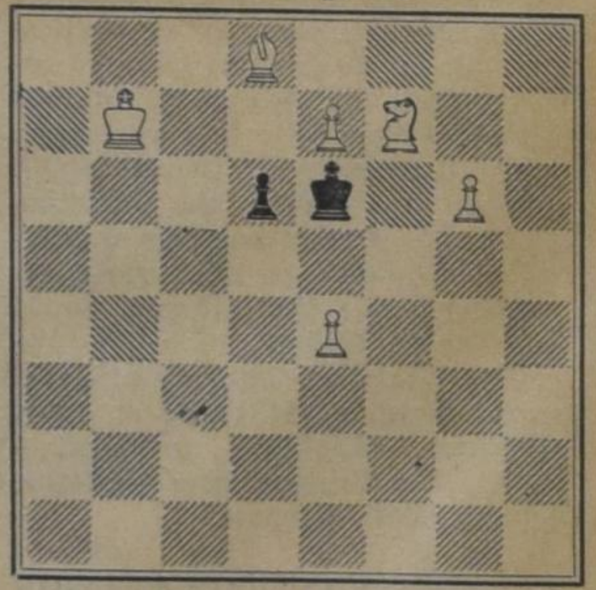

White: 6 pieces

CONGOLESE LEADER SAYS MISSIONARIES ARE VERY WELCOME IN HIS COUNTRY

Nashville, Tenn. (CNS)) — Jean-David Mukeba, press secretary to Congo's President Joseph Kasavubu, told the Board of World Missions of the Presbyterian Church in the U.S. (Southern) that "I was asked to bring a request for more missionaries."

Asked about the number of Christians holding high government office in the Congo, Mukeba declared: "There are only a few of us, but even those who are not Christians are influenced, I think, by Christianity. Christians are trusted because it is recognized that they are not seeking their own interests, but rather to serve their country."

A CHRISTIAN INTERPRETATION

(Continued)

of God or he is yet without God in the world and without hope.

Within man too, whether he belongs to the one kingdom or the other, there is a mixture of principles. In the Christian there is a war of the flesh against the spirit. The spirit will finally win. In the non-christian there is a conflict between the impress of God's hand left on his being, God's gracious preservation of man, and the inner impulse of his heart to be his own master and sing: glory to man in the highest, for man is the master of things. Unless he is changed, the inner impulse will finally win.

Because of the mixed composition, we should beware of schemes which divide all things, events, and man into contrasts of white and black with no shade of grey between. The danger is even more subtle. however, to think only of varying shades of grey without recognition of the pure black and the pure white in terms of which the shades and mixtures take on meaning.

Our guard must be up also against forgetting that all the parts of life and all events that transpire are related to the whole. Of the whole course of history (of which current events are but a small part), Scripture gives us the over-all design. This we have described above; but it does not tell us how the various events are to be fitted into this great plan. This is our task. For this we need Christian journalists who, because they have listened in the obedience of faith to the voice of God in Scripture, can make sense to the concatenation of sounds and reports that emanate from the world's news media today.

We know, therefore that the civil war in Laos and the guerilla activities in Vietnam are connected to the coming of God's Kingdom. They may not be viewed as events all by themselves. God is governing the course of the world for the sake of His church. The task of the Christian journalist is to relate these and similar "side events" to the broad world issues and then in turn relate the broad world issues to the coming of the Kingdom of God.

The attempt to interpret events in isolation, or only in their immediate context, is great. Isolationistic interpretations betray either laziness or blindness. The Christian should be guilty of neither. We may not be able by ourselves to fit all the pieces into the mosaic of God's plan, but we know that they have a place and should work out the pattern as far as we can.

In the back of his mind the Christian always remembers that life has meaning. In fact, meaning is creation's very nature. All things are of God, through God, and unto God. In Him are the source, the preservation, and the goal of all things. Without this perspective there is no Christian interpretation of the news.

EDITOR'S NOTE:

Reprints of these articles will be made available in brochure form. Price 25¢ each. Five or more copies 20¢ each. Orders can be sent to Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Roots out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(6)

As Jansie watched him walk away from the smithy, stopping now and then to rest, and cough, there was within her a vague sense of guilt, a pang of pity, through her satisfaction, for she knew that the child was truly hers, now, forever.

In the months that followed the coming of tne baby, her lengthy name was soon comfortably shortened to Chris. The major portion of her care fell upon Jansie's willing shoulders, for Annie, in spite of her flowery protestations of affection for the child, was quite willing to leave to the crippled girl such monotonous matters as clean clothes and proper food. Annie was willing to rock the baby to sleep now and then, as it warmed her heart to feel the tiny body pressed against her great bosom, but Jansie did the work.

And as Jansie knew very little about babies, or even about the most elemental practices of infant care, the fact that Baby Chris not only managed to stay alive, but even thrived lustily, was a telling comment upon the life-sustaining properties of sunshine and fresh air.

Every facet of the attention of the crippled girl was fastened upon the child. As the month passed, the baby came to look to Jansie for existence itself. Her eyes would watch for the wizened dark face and would light up when it came into view. When she learned to walk, Baby Chris toddled about behind the shuffling, hunched form with all the persistence of a small shadow.

That is, until, as she grew older and more self-confident, Baby Chris decided to go exploring.

The wide-open doors and the hot-weather freedom of her second summer were an almost irresistible allurement to wandering. Jansie would look up from her work in the chicken yard or garden to see the small figure disappearing from sight over the swell of the prairie, or darting down the pathway toward town.

"One good spanking would settle that youngun," R. P. would drawl irritably as Jansie would patiently lay down her hoe to give chase.

"Well, she ain't going to get no whipping," Jansie would mutter darkly, half to herself, as her hunched shuffling form would take out after the already amazingly agile little body. "She's too little to be whipping on, and nobody ain't going to do it, neither!"

And she set herself the task of watching Chris closely enough to keep her at home, which task was complicated by the revival meeting that was held, that second August of Chris' life, in a brush arbor on an open flat near the old Lewis place.

R. P.'s untrained musical ear was fascinated by the too-regular rhythm of the loud gospel songs. He would drift over to the arbor in the long summer twilights and squat beside the Negroes on the grass just outside the circle of lights. Willie and Joe would sometimes come to lie nearby on the warm ground, and Baby Chris learned to toddle after them, her eyes and ears entranced by the shouts and colors of the noisy assemblage.

To the suggestion that they, too, go along to see the fun, Annie and Jansie turned deaf ears for different reasons. To Annie the prospect of bed was more alluring than even the vicarious excitement of watching the mourners, while to Jansie, the very idea of exposing herself to the coaxing exhortations of the preacher was abhorrent. There was within her an unreasoning fear of the very sound of the sonorous voice.

"What'd I want to traipse over there for and listen to them shout?" she would demand in a contemptuous tone. "Just to let 'em look at me, maybe?"

So the others would go on without her.

But there was no attraction for R. P. in the less colorful morning services. The music was subdued, being only the quiet singing of a few devout women and the preacher. And there were no shoutings and exhortations, there being no sinners to coax in. These morning services for the edification of the faithful held little charm for idle curiosity.

But Baby Chris was not so discriminating. When, one clear blue morning in the second week of the revival, she heard the sound of singing across the intervening prairie from the arbor, she promptly lost interest in the mud pies with which Jansie had established her by the back steps. Struggling laboriously onto her chubby legs, she wobbled toward the pleasant sounds.

When, presently, Jansie looked out the open back door to find the baby gone, she gave a sharp exclamation of irritation. There was little real danger within a radius of a mile of the shanty, but it was troublesome to have to stop her work and go hunting the little girl.

She hurried outside to shade her eyes and look toward the knoll, but there was no sign of a tiny, blue-aproned figure. She swung around the peer down the path to town, but Chris was not there. Then, almost reluctantly, Jansie brought her eyes toward the arbor, and saw, with an unreasonably sinking heart, a flash of blue just as it disappeared into the shadow beneath the brush top. Bracing herself with muttered irritation, she stalked in that direction. There was no one to send, for R. P. was in town and the boys had gone fishing, while to expect Annie to move her bulk out into the heat would be laughable. She dared not trust Chris to come home of her own accord.

The peace of a summer morning lay across the prairie and hovered about the small, hunchbacked figure as she hurried down the path toward the arbor. Somewhere a meadowlark lifted his voice in happy articulation of the blessing of summer, while here and there small flowers struggled up from the pebbled earth, their tiny faces naive under the bored shadow of the sturdy sage.

But Jansie plodded on, her head down. What did it matter if the sun shone and the world gleamed fair? It wasn't Jansie's world, anyway. It belonged to the tall, loud-voiced, whole people who stomped about, possessing the earth and everything in it, and pausing now and then to gaze with a wondering and hateful pity at her affliction. No, it wasn't Jansie's world!

When she came to the arbor, she stopped just outside the circle of shade and looked toward the meeting that had convened on the first two or three rows of benches. A wall of plump backs sat listening to the rolling cadences of the preacher who stood before them, book in hand. Jansie's lips twisted in scorn for the earnest-looking little man with the long hairs carefully brushed across his bald spot, who stood sonorously expounding to the willing ears before him.

Chris sat firmly among the flock, right on the front bench, her blue apron bright against the yellow of the rough pine planking, and her curls stilled for once in the completeness of her fascination with the speaker. Jansie shifted her feet and tried to catch the baby's eye. But Chris kept her face turned towards the low platform.

Jansie looked around, not wanting to go home without the child, and yet not daring to go down the aisle and expose herself to the familiar pity or curious eyes.

Presently, she sat down on the edge of the last bench, her temper smoldering. Within her there was an increasingly deep determination to ignore the unctuous voice of the evangelist.

But the little man was handling something bigger than himself, and Jansie found herself forgetting the self-important tone in the meaning of the unaccustomed words. For the preacher was reading, his voice slow on the words, about a Man: 'He hath no form nor comeliness; and when we shall see him, there is no beauty that we would desire Him —' "

Jansie wondered who the other ugly person could be.

" 'He is despised and rejected of men;' " the homely voice unconsciously softened on the most beautiful of words, " 'a man of sorrows, and acquainted with grief: and we hid as it were our faces from Him —' "

Jansie raised her head and stared at the speaker, surprise turbulent within her. Why, she knew how that felt! Hadn't she watched so many heads turned away in the quick, embarrassed skimming-glance of pity and disgust?

Who was this Man?

" 'Surely He hath borne our griefs, and carried our sorrows —' "

Surely no one had ever borne her griefs nor cared when she cried, Jansie thought grimly. She'd had to go it alone.

Poor man, if he had to carry her load.

" 'We have turned every one to his own way —' "

A wave of shame went through Jansie, shame that this One should have borne her griefs and carried her sorrows, and then have been rejected.

I don't reckon I ever meant to turn away myself, she thought humbly, I just didn't know!

(To be continued.)

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Bedankt

voor Acton, Ont., J. Geuzebroek te Barrie, Ont.

voor Port Alberni, B.C., F. Guillaume te Toronto (Rehoboth), Ont.

voor Hamilton I, Ont., L. Tamminga te Edmonton (Maranatha), Alta.

FAREWELL REV. AND MRS. A. RUMPH

On August 26, 1963 a farewell evening was held in the Educational Building of the Stoney Creek United Church for Rev. and Mrs. Rumph, who were leaving the Fruitland Chr. Ref. Church for Trenton, New Jersey, where Rev. Rumph is taking up further studies.

The evening was organized by a committee consisting of members of all the socieites of the Fruitland Church. It was an attractive, varied program, which lasted well into the evening. The highlight of the evening was, when Mr. J. de Boer addressed Rev. and Mrs. Rumph in name of the whole congregation; he spoke words of thanks and gratitude for all the faithful and hard work done by Rev. Rumph in the past three years, but above all, Mr. De Boer pointed out, we have to be and are very thankful to the Lord who made it all possible, for it was His will that Rev. Rumph came to the Fruitland congregation and did what he had to do as the Lord's servant, in those three years, but as Mr. De Boer explained, nothing was ever too big or too small for Rev. and Mrs. Rumph to do.

On behalf of the whole congregation he handed the Rev. and Mrs. Rumph an envelope containing a cheque, which was more than welcome to Rev. Rumph, since the expenses for the next three years will be very high, and not too much income can be expected.

Rev. Los of the Grimsby Beach congregation addressed Rev. and Mrs. Rumph also in name of all the former members of the Fruitland Church, and who now belong to the Grimsby Church. He too spoke words of appreciation and thanks, and he handed Rev. Rumph an envolep containing a cheque for all the work he had done in that area, by helping to establish that congregation.

After this Rev. Rumph was given the opportunity to take the floor and to say a few words which at that time was very hard to do, for he and his wife were very much impressed and touched by everything that was said and done that evening. He personally thanked everyone for all the cooperation he had experienced in the past three years, and he added that in his plans of taking up further studies he could clearly see the Lord's way and will in this. Everything had worked out so wonderfully so far. At first there were quite a few problems facing them but he added, they were all solved by now. He and his wife were very thankful to the Lord for everything He had done for them. The president of the evening, Mr. Teitsma, who also presided the committee that organized this evening, expressed a few words of thanks to everyone that took part in it, and helped to make it a success. He then asked Mr. C. Tigchelaar to close the evening with prayer.

All in all it was an evening which will long be remembered by everyone present but especially by Rev. and Mrs. Rumph. May he be succesful in the coming years with his studies. We all wish him God's richest blessing, and hope and pray that He will help Rev. Rumph to achieve his goal.

MEETING OF CLASSIS HAMILTON

Under the gentle chairmanship of the Rev. Lambert Doezema of Drayton, Classis Hamilton of the Chr. Ref. Church, meeting in Fruitland, Ontario on September 18, conducted its business in what proved to be one of the longest sessions on record. One of the first items of business was the election of a new stated clerk. For the vacancy created by the departure to the West of the Rev. Alvin Venema, Classis elected the Rev. Peter Van Egmond of Wellandport. Letters of farewell came in from Dr. P. Y. De Jong, who accepted a call recently to one of the Grand Rapids churches, and from the Rev. Alvin Venema, now pastor at Richmond, B.C.

Hours of conscientious probing went into the examination of Candidate Peter Mantel, pastor-elect of the church at Niagara Falls. A secret ballot, preceded by prayer, resulted in a favourable decision with regard to the admission of this brother to the Ministry of the Word and Sacraments. Present at Classis for most of the day was the genial Mr. T. Cnossen, representing the Netherlands' Immigration Society, who spoke to Classis on the importance of establishing ourselves as Reformed Christians in the public life of the nation. A motion to initiate an 8-week course in Evangelism in the Hamilton area was passed. Reports covering the entire span of our denominational life were read to Classis. In the midst of the deliberations of Classis word was received of the sudden death of Rev. De Waal, Free Christian Reformed minister at Vineland. Classis sent its condolescens to the next of kin.

An overture from Kitchener requesting the appointment of a study-committee to investigate the practical application in our province of a Synodical rule governing the baptism of adopted infants was rejected. Classis dealt at length with five requests for permission to proceed with discipline. Lucknow was granted permission to call its own minister.

The hour was late when delegates turned the headlights of their cars toward the highway leading out of Fruitland; but this reporter at least was grateful to be serving in a denomination which takes seriously the duty of seeing to it that young men seeking ordination are fit, in faith and manner of life, for the sacred ministry, and that the impenitent ungodly are weeded out of its ranks.

John Vriend, Reporter.

ANNUAL DIACONAL CONFERENCE CHRISTIAN REFORMED CHURCHES IN ONTARIO

The yearly meeting of the All Ontario Diaconal Conference will be held on Saturday, October 12 in the Hebron Christian Reformed Church, Oshawa, Ontario.

Guest speakers at this Conference are Rev. John C. Verbrugge of Bowmanville, Ont., and Mr. Louis Van Ess, Grand Rapids, Executive Director of the Christian Reformed World Relief Committee.

This Conference will be one of the most important in recent years due to an increased activity in diaconal work. Among the points of discussion are the Salem Christian Sanitarium Association Inc., a future Christian Mental Hospital in Ontario and the work of the Christian Reformed World Relief Committee.

HAMILTON DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL

It's always a matter of joy to write about our Christian High School. This is so because of the many blessings the Lord has given our people in the Hamilton District. It is so also because of the many reasons for joyful expectations we may yet have in the province of Ontario.

During the first week of September the doors of the Hamilton District Christian High School were opened to receive the many students. We write many, because advanced registration had indicated a great increase in our student body. Actual enrolment showed that we have reasons to rejoice. Altogether 211 student matriculated. That was an increase of 26 over the attendance of the year before.

Due to the continued growth of the student body the grades 9, 10 and 11 had to be divided into two sections each. The entire division is now as follows: 67 students in grade 9, 57 in grade 10, 52 in grade 11, and 35 in grade 12. These students have come from all parts of our Niagara Peninsula. And in addition several have come from districts other than the one of Hamilton.

From the above it can be readily concluded that we must have a growing teaching staff. This is correct. At present we have nine full time teachers in addition to the principal, the Rev. W. Van Dyk. Right now it is already safe to say that next year we will need more teachers, for we may look forward to an even greater student enrolment. Besides, in September 1964 we are scheduled to introduce grade 13 to our High School courses. Already several students have indicated their desire to take grade 13 subjects at our school. The possibility is even considered of giving summer courses for those students who would like to take not only grade 13 subjects, but even beyond grade 13. Statistics show that there are many university students in Canada who would like to receive specific christian higher education during the summer months, in order that they may be better equipped to give christian leadership in their chosen field of study and future activity, particularly in teaching.

This year something new has been added to our school curriculum. A typing course has been introduced. This is compulsory for the ninth graders and optional for the students of the higher grades. Apparently this has been a wise move, for 50 students have chosen this course, so that all together 117 students are instructed in the art of typing. This will be of great help in the future in preparing neat typewritten essays during the school years and do acceptable work in the chosen fields of activities. We may say that this course has become very popular among the students.

In addition to the above new study we have also introduced a complete course of physical education under the direction of a full-time physical education teacher. This has become possible because the nearby Christian Educational Centre building has been made available to us for a reasonable rate. In this building we are able to conduct our weekly chapel meetings and the many extra curricular activities of the students such as choir practice and dramatics.

Speaking of buildings, we may state that the need of more building space is very much felt. A special building committee has been instructed to draw up plans and prepare rough estimates for proposed building additions. It is estimated that a program entailing an expenditure of about $100,000 may be required. The promotional committee is already busy at work to devise ways and means whereby these plans may become realized without placing too heavy a burden upon our people. We hope to enlist the aid of christians beyond our own who have thus far given the greater share of moral and financial support. We are encouraged to do so, because students are already being enrolled from various denominations outside of our smaller Reformed circles.

In conclusion we may point to the beautifying project being carried out around our schoolbuilding. Considerable landscaping has already been done. More of it is scheduled for the month of October. This is possible because of the fine cooperation of our student body and many volunteers among our people. We are grateful to our many christian friends for the fine moral and financial support given in the past. More will be needed in the future. We are confident that our Brethren and Sisters will come to our aid from various quarters. There is no better investment than the cause of God's kingdom. The prayer of us all continues to be that the Lord may bless us richly as the needs arise.

John Ehlers.

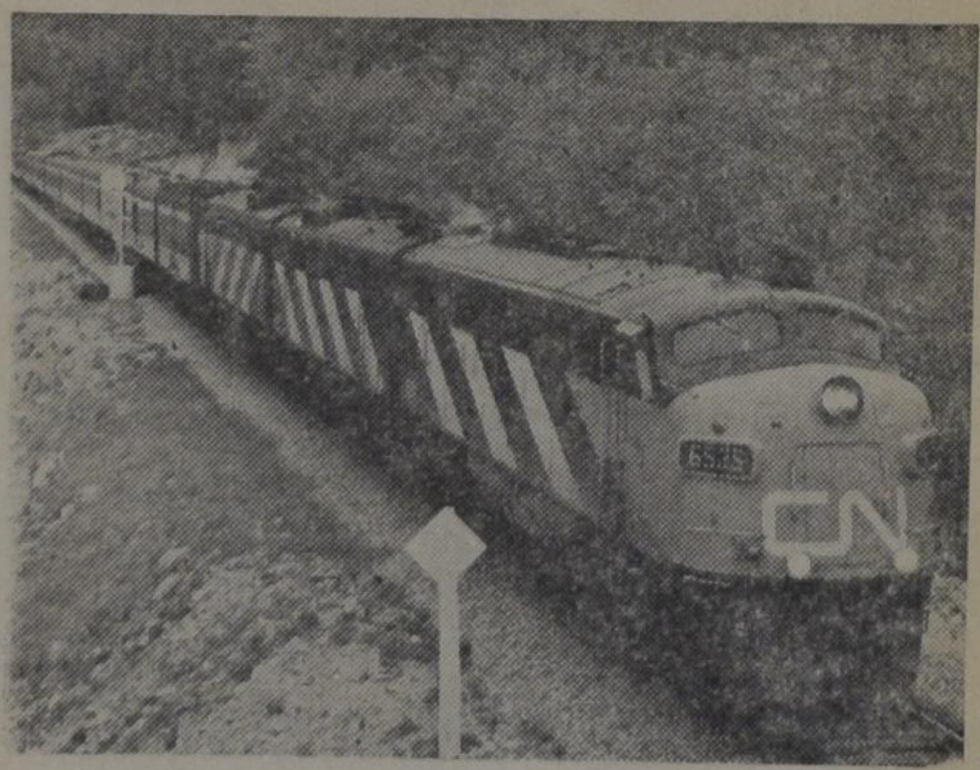

De Canadian National Railways schijnt drastische maatregelen te willen nemen om het steeds dalende cijfer van passagiers weer op te voeren. Niet alleen worden de spoorwagons verbouwd, maar tevens zullen de passageprijzen drastisch worden verlaagd. In sommige gevallen, zegt de maatschappij, bedraagt de verlaging 40 tot 50% van het huidige tarief.

VERKEERSVERBINDING DOOR AZIË

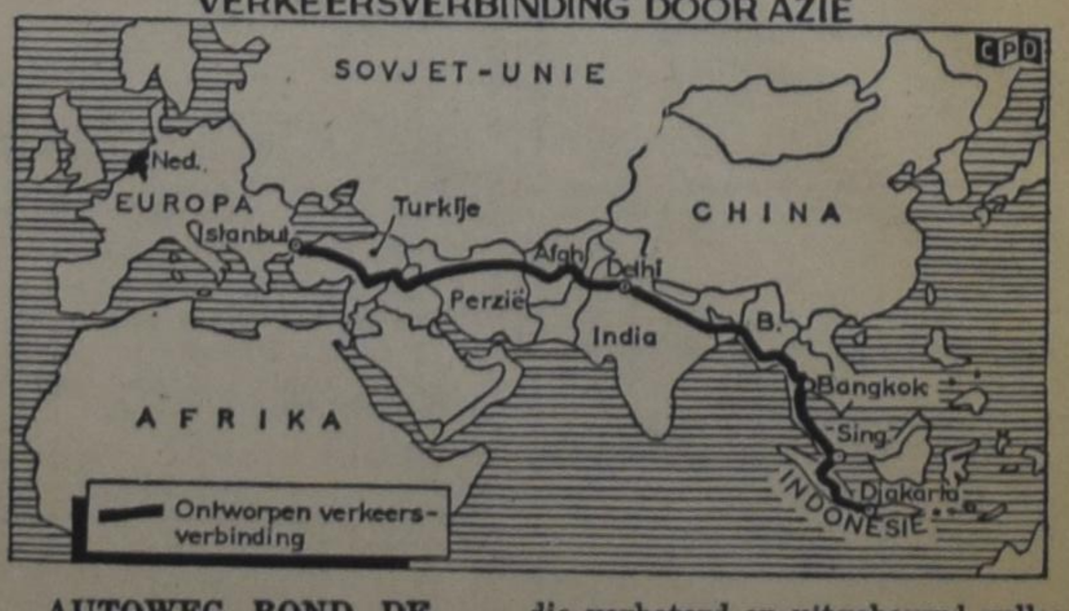

AUTOWEG ROND DE HALVE AARDBOL

Men werkt aan de plannen voor een aziatische super-verkeersweg die alle hoofdsteden van Zuid-Azië met elkaar zal verbinden. In grote lijnen is er reeds een bepaalde overeenstemming tussen de verschillende landen om te komen tot de bouw van deze autoweg. De autoweg — die bijna om de halve aardbol komt te lopen — zal gebruik maken van bestaande wegen die verbeterd en uitgebouwd zullen worden. Ook zullen er over afstanden nieuwe wegen aangelegd moeten worden. Men wil komen tot een zo groot mogelijke vrijheid voor het internationale verkeer op deze weg. Er zijn onderhandelingen gaande om van het speciale fonds van de Ver. Naties ruim twee miljoen dollar te verkrijgen als bijdrage in het projekt. Ook het ECAFE is bij de plannen betrokken.

Do you have any doubt

whether the Christian School Calendar will Sell in Your Community?

Here are some of **unsolicited** letters which we received:

FROM BRITISH COLUMBIA:

"The Calendars are selling much better than expected. Please send us another hundred if possible."

FROM ONTARIO:

"Our School Calendars are all sold and we are in need of 50 more. These Calendars must be very attractive judging by the results."

Order now before our stock is exhausted!

Price $1.00

Special rates for Schools, Societies, P.T.A.'s, etc.

PUBLISHED BY

"The Christian School Herald"

212 Seneca Ave., Hamilton, Ont.

Study Materials for Societies and Clubs as well as for private use

The Coming of the Lord Jesus Christ in the History of the Old Testament

by Rev. F. Guilaume, Dr. R. Kooistra, and Dr. P. G. Schrotenboer. The coming of Christ is the dominating theme of all Old Testament stories. It is most rewarding to discover this theme while studying and discussing Old Testament history with the aid of these outlines.

16 Outlines — 52 Pages
Price per copy 75¢

Guidebook No. 4 for Ladies' Societies

by the Revs. L. Doezema, John C. Verbrugge, and A. Persenaire. Three outlines of Genesis 1 and 2, four outlines on "The Holy Spirit and Missions", and two outlines of the Epistle of James. Although these outlines have been written for Ladies' Societies, they are suitable for other societies or for personal use as well.

44 Pages — Price per copy 60¢

The Bible and the Life of the Christian

Edited by Prof. Dr. H. Evan Runner.

If the directions as described in the prefatory note are followed, this book will provide a most rewarding study.

Contents: HOLY SCRIPTURE, A LAMP UNTO OUR FEET — THE INSTITUTION OF THE OFFICE OF GOVERNMENT — THE NATIONAL STATE — THE KINGDOM OF GOD — THE CHURCH AND THE KINGDOM OF GOD — THE CONFESSING CHURCH — THE THEOCRACY IN ISRAEL — GOVERNMENT AND CHURCH — FREEDOM OF CONSCIENCE — THE GOVERNMENT AND THE LAW OF GOD — CULTURE — THE CHRISTIAN STATE — MARRIAGE — THE FAMILY — THE SCHOOL — HUMAN SOCIETY AND THE GOSPEL — ECONOMIC LIFE —INDUSTRIAL ORGANIZATION — CHRISTIAN ORGANIZATION.

147 Pages — Prive $1.75 per copy

ALL THESE THREE ENTIRELY IN THE ENGLISH LANGUAGE

• • • • • • • •

In het NEDERLANDS zijn de volgende leidraden verkrijgbaar:

SCHETSENBUNDEL No. 1:

Acht schetsen over de zendbrief van Petrus — Vijf schetsen over de zendbrief van Johannes — Een Kerstschets — Een Paasschets — Vijf schetsen over "The Teenager" (in het Engels) — Een schets over Levensontplooiing en zelfbeheersing — Een schets over christelijke etiquette — Een (Engelse) schets over de geschiedenis van de Christian Reformed Church.

70 Pagina's — Prijs 75¢ per exemplaar

SCHETSENBUNDEL No. 2:

Zeven schetsen over het Evangelie van Johannes — Drie schetsen over de tweede zendbrief van Petrus — Een Kerstschets — Een Paasschets — Een schets over "Het Kleine Kind bij Moeder Thuis" — Een Engelse schets over "The Training of the Grade School Child" — Een schets over "Vader en Moeder en hun huwbare kinderen" — Een Engelse schets over "The Commonwealth" — Een Engelse schets over "Understanding our Government" — Een schets over "Onze talenten in dienst van de Here" — Een schets over "De Glorie Gods".

68 Pagina's — Prijs 75¢ per exemplaar

SCHETSENBUNDEL No. 3:

Vier schetsen over de Dordtse Leerregels — Drie schetsen over de Priesterlijke taak van de Kerk — Vijf schetsen over de zending — Vijf Engelse schetsen over Missions — Zeven Engelse schetsen over de Brieven aan de zeven gemeenten in Klein Azië.

92 Pagina's — Prijs $1.00 per exemplaar

• • • • • • • •

ORDER FROM

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LTD.

Box 312 Station B Hamilton, Ont.

Talking Business

by D. Van Leeuwen C.A.

Federal and Provincial Sales Tax

Sales taxes are now levied by the Federal Government, all the provinces, except Manitoba and Alberta, and by most of the municipalities of Quebec. The amount collected by the various levels of government will amount to approximately 1½ billion dollars, in 1963.

Most of the provincial sales taxes have been imposed after World War II, while federal sales tax dates back to World War I. The federal rate consists of 8% Sales Tax and 3% old age security tax, and the provincial sales taxes vary from 3% to 5%. The combined provincial - municipal tax in Quebec is as high as 6%.

Most of my readers are aware of the Provincial taxes since they are imposed at the **retail level** on almost everything except necessities such as food, medicines, children's clothing. Federal Sales Tax, however, is a **hidden tax**, chargeable by the manufacturer when the goods are sold to the wholesaler, or by the importer at the time the goods are brought into Canada. Again, there are exemptions. Since the latest budget resolutions, however, the list of exemptions has been drastically changed. Previous exemptions relating to machinery and building materials were repealed. This leaves food as the major exempt item.

It is interesting to note some of the remarks made by the Minister of National Revenue at the time he was proposing to withdraw the above mentioned exemptions: "... we are asking the House to make certain changes in the tax. These changes will not alter the rate of tax and will leave untouched the exemptions covering staple food products. It is by virtue of these continuing exemptions that the tax is prevented from imposing an unfair burden on lower income groups." What the minister refers to is the main criticism of this form of taxation. A person with a low income pays the same amount of sales tax as a person who has a high income. To most people it is not fair that sales tax fail to take into consideration the ability to pay the tax. Mr. Gordon apparently does want to look after the poor by keeping the price of food down. Paying more for shelter he considers their fair share, we must assume.

A fair system of taxation is very difficult to achieve. At the present time a Royal Commission is taking a good look at the whole structure. The main disadvantage of sales taxes was already mentioned, namely the fact that it burdens the low income class relatively more than the high income class. There are advantages too; Sales tax are difficult to evade, relatively easy to collect, and they do not seem to cause too much animosity from the side of the tax payers, especially not where they are hidden, as in the case of the Federal Sales Tax. At any rate they are here to stay. There are not rich corporations and individuals to pay for the high costs of running the country out of income taxes.

The question, therefore, is not whether they should be imposed or not, the question is, how and where can they be best imposed. In this respect it is interesting to read the report of the European Productivity Agency of the Organization for European Economic Cooperation (O.E.E.C.). On the whole, the study is critical of Sales Taxes, but in particular of Sales Tax at the manufacturers level. Anybody who has experience in dealing with the Federal Sales Tax knows that it is difficult to achieve uniformity and equity. The tax is theoretically imposed at the manufacturers level, but nowadays the manufacturer's price often includes the cost of wholesaling and retailing. In these cases it is necessary that the department gives a ruling. As a result, a large body of officials is constantly making industry studies, establishing national prices and generally trying had (succeeding rather well) to administer the act fairly.

In November 1962 the Common Market Commission told its six member nations to abandon their present system of sales taxes and to adopt an "added value tax". This tax is one general tax, but paid partially at each stage in the chain of production. This may seem complicated at first glance, but there is a great advantage, namely, it spreads the payment and it avoids the distortion of levying the tax at one stage all at once, which so often causes hardship and confusion at that stage. Also, if tax is imposed at one level in its entirety we see that it often is unfair to the producer. Moreover, the added value tax is easily understood. If an article costing $ 10.00 is sold for $ 15.00, tax is payable on $ 5.00 only.

The proposals of the Common Market Committee deserve serious consideration, especially in Canada where we feel that there is a crisis in the field of taxation.

It is hard to deny that if we revamped our system of sales taxes according to the recommendations of the Agency, there would be:

1. No need for a large staff of Sales Tax Auditors, since the income tax auditors could inspect the Added-Value-Tax from present tax returns.
2. No cases of double taxation, since tax would only be paid on added value when sold.
3. Nothing new or complicated introduced, since we have this sort of thing already on the retail level even.
   This could be and is considered in some countries as a major difficulty since no books are kept at this level.
4. No appreciable evasion.
5. No difficulty in tax on exported goods. Tax would not be levied on exported goods. Even a retailer exporting could reclaim the tax from the supplier.

KOLEN DELVEN ZONDER MIJNWERKERS

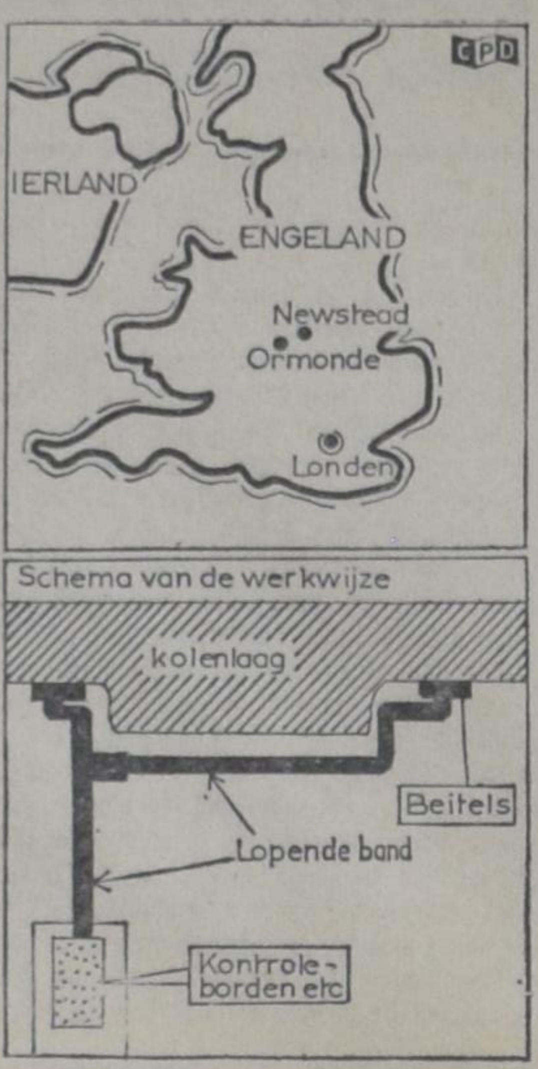

In Engeland is men bezig met een groot experiment. Een kolenmijn in vol bedrijf zonder dat er een mijnwerker nodig is! In de mijn van Nottinghamshire en de mijn van Ormonde in Derbyshire produceert men 4 ton kolen per minuut met behulp van een grote automatische machine die ca. ½ miljoen dollar kost. Men heeft thans twee van zulke machines in bedrijf. In principe lijkt de werking van deze 'automatische mijnwerker' heel simpel. Een 'kolenbeitel' snijt de stukken uit de mijnwand, de kolen vallen op een lopende band en komen uiteindelijk in de transportwagentjes. De 'kolenploeg' gaat steeds heen en weer en op deze wijze wordt heel de kolenmijn bestreken.

Natuurlijk zijn de dingen heel wat ingewikkelder en moeilijker dan hier is beschreven. Het sturen van de 'ploeg' en het versplinteren van de kool zijn b.v. enkele van de problemen die thans worden bestudeerd, ook de hechtheid van de machine speelt een grote rol. Voorlopig zijn er dus problemen genoeg. Men is gekomen tot de experimenten met deze vorm van mijnwerk omdat Engeland 35 miljoen ton kolen per jaar uit zeer dunne kolenlagen moet delven. Het wordt steeds moeilijker om dergelijke kolenlagen met behulp van mijnwerkers te exploiteren. Engeland zou zich op een bepaald moment gedwongen zien om deze kolenlagen braak te laten liggen. Daarom is men met het grote experiment begonnen. Als het gunstige resultaten heeft is de volgende stap wegen te vinden om de kostbare machines goedkoper te maken.

Gaat U naar
HOLLAND?
BEL
ELGIN McKAY TRAVEL SERVICE LTD.
IN
BRANTFORD
Telephone 752-4375
Agenten voor: K.L.M. en HOLLAND-AMERIKA LIJN

H. KREEFT, C.A.
CHARTERED ACCOUNTANT
•
LICENSED MUNICIPAL AUDITOR
•
968 EXMOUTH STREET
SARNIA, ONT.
ED 7-8559

Holland Construction Co.
Wolverton Rd. GRIMSBY, R.R. 1
Phone WH 5-4012
Speciaal in Greenhouse Constructie
en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.
KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

Alle goede dingen in drieën
- **De Nederlanden** van 1845
- The Commercial Life Assurance Co.
- The Halifax Insurance Co.
(Canada's **oudste** verzekeringsmaatschappij)

Bij deze **3**
bent U voor **al Uw Verzekeringen** veilig onder dak
Hoofdkantoor: 1303 Yonge St., Toronto. Tel. 924-7311
WIJ HEBBEN WEER EEN AANTAL LEUKE BOUWPLATEN IN VOORRAAD ! !
Wilt U er gaarne een GRATIS voor Uw kinderen ontvangen? Zendt dan omgaand Uw naam en adres aan: Commercial Life, 1303 Yonge Street, Toronto.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT" PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel. Alle Bijbelse personen, geografische namen, alles wat betrekking heeft op de afzonderlijke Bijbelboeken, cultus en maatschappelijk leven van Oud-Israël, de in de Bijbel genoemde gebruiksvoorwerpen, dieren, planten enz. kunt U hierin vinden met een kort-en-bondige omschrijving. Een uitstekende gids door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven, maar waarin vooral ook uitkomt de heerlijkheid van een onwankelbaar geloof in God, zodat het hemelleven reeds aanvangt temidden van Helse tyrannie.

ROME EN DE REFORMATIE (Boeket-reeks)
De Reformatie van de 16e eeuw ligt in het grijze verleden. Daar is nu een keer, zo zeggen velen, een grote kloof tussen Rome en de Reformatie. Het is een afgesloten geheel en men hoeft over eenheid niet meer te denken. Toch moet er een poging blijven bestaan tot het voeren van een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie. Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over dit alleszins belangrijke onderwerp.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen. In dit boekje zijn toespraken opgenomen welke Ds. Jager heeft gehouden voor de N.C.R.V. en de I.K.O.R. Het is zeer interessante literatuur.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schoolland.
This very well-known author takes the boys and girls with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

THE FLASHLIGHT by Jean Fisher.
One of the paperboys in this interesting story found a flashlight, but others took it away. The result was that the boys began to distrust each other. However, mother helped to solve the problem. For children 9 years of age and older.

THE GUN by John Vriesinga
Tom, Lloyd and Dan are the three young boys all living on farms. The author has taken the Christmas holidays as the setting for this book. With three boys involved and "The Gun" as the title, needless to say, the book is filled with suspence as well as humor. Boys age 7-12.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.